

Boldogházi ÍREK

*Jászboldogháza Község
ülésszakos lapja*

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**

5144 Jászboldogháza

Rákóczi u. 27.

Tel.: 06(57) 460-023

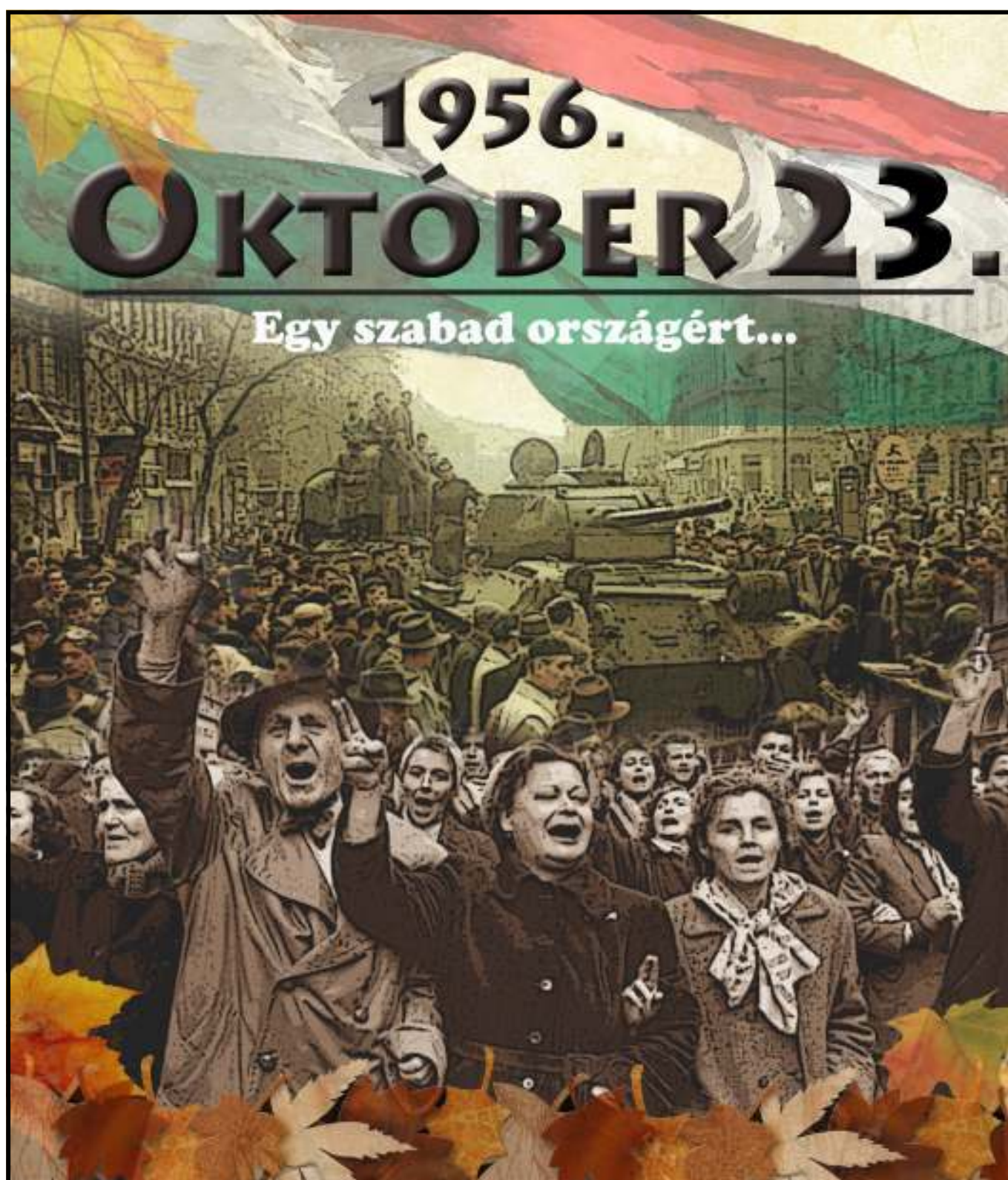
falujogszag@jaszboldoghaza.hu

www.jaszboldoghaza.hu

17. ÉVFOLYAM

5. SZÁM

250 FT

Az 1956-os forradalom emlékére

Jászboldogháza ebben az évben ünnepli önálló településsé válásának 70. évfordulóját. Mellette emlékeznünk kell most arra is, hogy 60 éve milyen harcot vívtak hazánkban a szabadságért, a függetlenségért, a szabad akaratért. Harcolni kellett a nagyhatalmakkal, és harcolni kellett egymással. A hatalomvágy és a pénz sokakat elvakított, akiknek nem volt szent a Haza és a becsület sem. Ne felejtjük ezt el soha, és mutasson ez utat nekünk egy ilyen kis településen is, hogy Hazánkat és érdekeinket megvédeni mindig csak együtt tudjuk!

Szűcs Lajos

Faludy György

Ezerkilencszázötvenhat, te csillag

Másnap, szerdán reggel: por, ágyúszó
és szenvedés; mégis, mikor átvágtam
a Hősök terén, mosolyognom kellett,
mert nem állt szobor többé a csizmában; –

csütörtök: lázrózsák mindenki arcán.
Földváry már kedd este elesett
a Rókus előtt. Szemközt, az iskola
padlásán felfegyverzett gyerekek; –

péntek: még több vér, tankok a Ligetnél.
Az ütegek torkolattüzeit
nézem éjjel és borzongok: a szörnyű
szépség most nálunk is megszületik; –

hat nap: a kénezett arcú halottak
apró csokorral mellükön, a járdán
(Köztársaság tér) rölapok, szorongás,
szemem előtt kis, tétova szivárvány; –

ölelkezés az Írószövetségben:
csomagolnak és indulnak haza;
feltépett sínek, utcák és fölöttünk
a szabadság liliom-illata; –

ezerhét-százhárom, nyolcszáznegyvennyolc,
és ötvenhat: egyszer minden száz évben
talpra állunk kínzóink ellen. Bármi
következik, boldogság, hogy megértem; –

és újra péntek: a Dunánál állunk,
a nap áttör ködön, füstön. Talán
sikerül minden s az alkonyat bíbor
brokátja Zsuzska lenszőke haján; –

és szombat: hajnalban csupa reménység,
de estefelé: nyakunkon a kés.
A keleti szemhatár mögött mocskos
felhők, nyugatról álszent rőfögés; –

mentünk a kétszáz-ezerrel: nem bírok
újabb börtönt, s ha nem is jött velem:
Árpád óta bennem lakik az ország,
minden völgyét meg dombját ösmerem; –

a Bach-huszárok tankban tértek vissza:
eddig sem ápolt, s ha más föld takar,
mit számít az? és mit, hogy fiam majd
Dad-nek szólít és nem lesz már magyar?

Mit elvesztek, ötven vagy száz év múltán
az ifjúságtól mind visszakapom,
és otthon, a sötét előszobákban
kabátom még ott lóg a fogason –

ezerkilencszázötvenhat, nem emlékszem,
nem múlt vagy nekem, nem történelem,
de húsom-vérem, lényem egy darabja,
szívem, gerincem – kijöttél velem

az irgalmatlan mindenségbe, hol a
Semmi vize zubog a híd alatt
és korlát nincs sehol sem – életemnek
te adtál értelmet, vad álmokat

éjjelre és kedvet a szenvedéshez
s az örömhöz; te fogtál mindig kézen,
ha botladoztam; hány-szor ihlettél meg,
s nem engedted, hogy kifulladásig véne; –

ezerkilencszázötvenhat, te csillag,
oly könnyű volt a nehéz út veled!
Nagyon soká süttöttél ősz hajamra,
ragyogj, ragyogj, ragyogj sírom felett.

Szolnok 1956

A tömeg a Kossuth téren a Himnuszt hallgatja

A szovjet emlékmű ledöntése Szolnokon

Szolnokiak

Egy nép kiáltott. Aztán csend lett...

Az 1956-os forradalom és szabadságharc rövid krónikája

Az 1956-os forradalom a XX. század történelmének egyik legmeghatározóbb eseménye volt. A nyílt terror elleni példátlan összefogás, a túlerővel szembeni elszánt fellépés az egész világ elismerését kiváltotta, és az eljövendő nemzedékek számára példát adott a nemzeti büszkeségről, a szabadságszeretetről és a bátorságról.

Milyen előzmények vezettek a forradalom kitöréséhez?

1948-at, a *fordulat évét* követően Rákosi Mátyás vezetésével egypártrendszer jött létre, nevéhez a totális diktatúra kiépítése kapcsolódik. Magyarország elveszítette függetlenségét, a szovjet csapatok a háborút követően nem hagyták el az országot. Szovjet mintára és szovjet politikai irányítás nyomán kezdték átszervezni az ország életét. 1949-ben új alkotmány készült, 1950-ben az önkormányzatok helyett tanácsrendszert vezettek be. Vidéken teljesíthetetlen beszolgáltatások, a jómódú gazdák, középparasztok fizikai bántalmazása, gazdaságunk tönkretétele, erőszakos kollektivizálás volt a jellemző. Megkezdődtek az államosítások, melyek a nagyüzemek mellett a legkisebb boltokat, kocsmákat is érintették. A gyárak, üzemek élére hozzá nem értő, megbízható káderek kerültek. A jelszó: a *vas és acél országának megteremtése* – irreális cél volt. Mivel nem volt valódi teljesítmény, az életszínvonal csökkent, koncepciók eljárásokkal felelősöket kerestek – és találtak. Az osztályellenségnek bélyegzett emberekkel, csoportokkal szemben minden eszköz

megengedett volt. Az Államvédelmi Hatóság kegyetlenkedései és a megfélemlítések nyomán senki nem érezhette magát biztonságban. A társadalom minden rétegében fokozódott az elégedetlenség, amely a munkások, parasztok és értelmiségiek között széleskörű, példászerű összefogást eredményezett, s ehhez a fiatalok is csatlakoztak.

1956. október 6-án Rajk László újratemetése a rendszer elleni hatalmas tömegdemonstrációvá vált. Október 23-án pedig kitört a forradalom. Az egyetemi fiatalság 16 pontban fogalmazta meg követeléseit, melyek közül a legfontosabb a szovjet csapatok kivonása, az ország függetlensége volt. Budapesten a műszaki egyetemről induló tüntetéshez folyamatosan csatlakoztak a tömegek. A Városligetnél ledöntötték a rendszer szimbólumát, a Sztálin szobrot, a Magyar Rádió épületénél pedig eldördültek az első lövések. Megkezdődött a fegyveres felkelés.

A párt a tömegek követelésére *Nagy Imrét* nevezte ki miniszterelnöknek. Ugyanakkor katonai segítségért a szovjetekhez fordultak. A bevonuló szovjet hadsereggel szemben Budapesten katonai csoportok szerveződtek a Széna téren, a Corvin közben és más helyeken.

Október 25-én tragikus fordulat történt. A parlament előtt tüntető békés tömegbe az ÁVH egységei belelőttek, csaknem száz halott és nagyon sok sebesült maradt a Kossuth téren. A nagyobb vidéki városokban is hasonló események történtek. A legvéresebb sortűzre Mosonmagyaróváron került sor. A sortűzek nyomán feldühödött tömeg több helyen ávosokat végzett ki.

A pártvezetés *Gerő Ernőt* felmentette, helyette *Kádár Jánost* nevezték ki a párt első titkárává.

Október 26-án az új kormány *nemzeti demokratikus forradalomnak* minősítette az eseményeket. A vidéki településeken is tüntetésekkel, a gyűlölt hatalom jelképeinek lerombolásával fejezték ki a forradalom céljaival való azonosulást.

Október 28-án Nagy Imre jelentős változásokat jelentett be: visszaállítják a nemzeti jelképeket és a korábbi nemzeti ünnepeket, felemelik a béreket és a nyugdíjakat, felosztatják az ÁVH-t, és tárgyalásokat kezdeményeznek a szovjet csapatok kivonásáról. A magyarok szabadságküzdelmét nemzetközi támogatás kísérte, az ENSZ is napirendre tűzte a magyar kérdés tárgyalását.

Október 30-án megkezdődött a szovjet csapatok kivonulása, megalakult a nemzetőrség. A börtönökből szabadon engedték a politikai foglyokat, közöttük a köztörvényeseket is, ami később sok konfliktust okozott. Kiszabadult *Mindszenty József* hercegprímás is. A kormány bejelentet-

te az egypártrendszer megszűntét. Az MDP feloszlott, és helyette megalakult a Magyar Szocialista Munkáspárt.

November első napjaiban a Nagy Imre által vezetett kormány megkezdte a tárgyalásokat

kormányt. *Csapataink harcban állnak. A kormány a helyén van. Ezt közlöm az ország népével és a világ közvéleményével.*

A törvényes hatalommal szemben Moszkva bábkormányt állított fel Kádár János vezetésével.

a Varsói Szerződésből való kilépésről és Magyarország semlegességéről. Az országban bizakodó volt a hangulat, a munkások a sztrájkok befejezéséről és a munka felvételéről döntöttek. A szovjet politikai vezetés azonban már elhatározta a katonai beavatkozást.

November 4-én a szovjet csapatok hadüzenet nélküli háborút indítottak Magyarország ellen. Miután az ebben az időben zajló szuezi-válságot a nyugati hatalmak fontosabb érdeknek tekintették, nem nyújtottak segítséget a magyar kormánynak. Ezen a reggelen hangzott el Nagy Imre híressé vált, utolsó rádióbeszéde: „Itt Nagy Imre beszél, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke. Ma hajnalban a szovjet csapatok támadást indítottak fővárosunk ellen, azzal a nyilvánvaló szándékkal, hogy megdöntsék a törvényes magyar

árjától a forradalom résztvevőit tömegesen börtönözték be, és sokukat kivégezték. A kegyetlen megtorlásokat az ENSZ és a világ közvéleménye egyaránt elítélte.

Magyarország miniszterelnökét, Nagy Imrét 1958. június 16-án végezték ki. Nem kért kegyelmet, utolsó szavaival a független Magyarországot éltette. A börtön udvarán kátránypapírba drótozva temették el. 1961. február 24-én titokban hantolták ki, és Maléter Pál és Gimes Miklós földi maradványaival a rákoskeresztúri köztemető 301-es parcellájába vitték. Újratemetésükre 1989. június 16-án került sor ünnepélyes tiszteletadással.

A forradalom leverését követő évtizedekben az 1956-os eseményeket a hatalom ellenforradalomnak bélyegezte. A rendszerváltás után változott a hivatalos

Ítélethirdetés a Nagy Imre-perben - 1958. június 15.

Az aránytalan túlerővel szemben egyedül maradt ország több napon át folytatott forradalmát leverték.

A harcokban 2652 magyar és 720 szovjet állampolgár esett el, és csaknem 200 ezer magyar hagyta el az országot. 1957 janu-

megítélés. 1989. október 23. óta ez a nap kettős nemzeti ünnep Magyarországon: az 1956-os forradalom kitörésének napja és a Magyar Köztársaság kikiáltásának napja.

Forrás: internet

Emlékek 1956 október-novemberéről

Múltidéző rovatunkban arról olvashatunk, hogyan élte meg két boldogházi fiatal az 1956. októberi, novemberi eseményeket, akik akkor még nem tudhatták, hogy történelemformáló napok részesei. A következőkben Besenyi Vendel és Nagy Albert emlékezik a jászberényi és a boldogházi eseményekre.

Egy középiskolás diák emlékei 1956 október-novemberéről

Az 1956/57-es tanévben első osztályos középiskolai tanuló voltam a jászberényi Lehel Vezér Gimnáziumban. Jászboldogházán laktam, és vonattal jártam mindennap az iskolába, ami reggel fél 6-kor indult, délután pedig 16 órakor vissza Jászbere nyből.

1956. október 23-án tört ki a forradalom Budapesten, és a vonaton, a városban és otthon is ez volt a legfőbb beszédtema. Október 25-én felsőbb utasításra a város főterét magyar nemzeti színű zászlókkal fellobogózták. Ennek hatására mi, gimnazisták is nemzeti színű szalagot tettünk a diáksapkánkra.

A vonatok október 26-án délig rendben közlekedtek, de délután már nagy késéssel értünk haza. A vonaton a hangulat fűtött, izgatott volt. Október 27-én a reggeli vonat jelentős késéssel jött, de 8 órára beértünk az iskolába. Az első óránk matematika volt, Simon Anna tanárnő tartotta. Óra után azt javasolta, hogy a bizonytalanná vált vonat-közlekedés miatt menjünk haza, nehogy a városban rekedjünk. Kimentünk a vasútállomásra, közben

a Rákóczi úton fellobogóztak teherautókkal találkozunk, gyári munkásokat szállítottak a város központja felé. Az állomáson boldogházi vasutasokkal, Tóth Antal bácsival és Fabricez Lajos bácsival találkozunk. Éppen egy tehervonat tartózkodott ott, ami Szolnok felé indult tovább. A vasutasok megbeszéltek a masinistával, ha a boldogházi vasútállomásra ér, lassítson le annyira, hogy ki tudjunk ugrálni a vagonból. Beszálltunk egy üres marhavagonba, és még a délelőtt folyamán szerencsésen hazaérkeztünk. Egy hónapig nem tudtam iskolába járni, otthon voltam, és a családi gazdaságban segitettem.

Később tudtam meg, hogy október 27-én délelőtt, miután eljöttünk a gimnáziumból, a tanulók nemzeti színű szalaggal díszített diáksapkában az iskola zászlajával kivonultak a főtérre, és jelen voltak a szovjet emlékmű ledöntésénél. A ledöntött szobor talapzatán Baranyi Árpád, negyedik osztályos gimnazista elszavalta a Nemzeti dalt.

A Boldogházán történekről nagybátyámtól, Besenyi Jánostól hallottam a következőket:

Október 27-én estefelé tüntetés

*A szovjet emlékmű ledöntése
Jászberényben*

volt a községben. A menet élén Beszteri Feri bácsi haladt a nemzeti zászlóval, mellette Kalocsa Sándor és Rigó János, mögöttük az emberek kis nemzeti zászlókkal vonultak. Közöttük volt Elek Zsigmond, a község párttitkára is. A mai Vasút és Petőfi utcát járták végig, és Kosuth-nótákat énekeltek. Amikor visszaértek a faluközpontba, a malom előtt vita alakult ki, mert voltak, akik a pártiratokat akarták megsemmisíteni.

A pártház udvarán volt a Tüzéptelep, vezetője a pártházban lévő vörös csillagot egy vaslapáttal leverte. Ezekben a napokban az általános iskola igazgatója a kommunista hatalom jelképeit a diákokkal összetörette. Besenyi Béla és Jernei Zoltán nyolcadik osztályos tanulókat bízta meg ezzel.

A községben is megalakult a forradalmi tanács és a nemzetőrség, arra nem emlékszem, melyik napon. Október 28-án, vasárnap nagygyűlést tartottak, ahol már én is jelen voltam. Amikor vasárnap a 10

Tüntető diákok a Lehel Vezér Gimnázium előtt

órás misére indultam, az iskola előtt haladtam el. Menyhárt János igazgató behívott és arra kért, hogy mise után a gyűlésen szavaltam el a Nemzeti dalt. Egy könyvből ott helyben le is másoltam, és begyarkoltam.

Ebben az időben vallásosabbak voltak az emberek, és vasárnap sokan jártak a templomba. A miséről a jelenlévők többsége átvonult a gyűlésre az Üveges kocsmá nagyszobájába, ami teljesen megtelt. Jelen volt a község plébánosa, Pintér Pál is. A gyűlést Szádvári János vezette le. A kezdetén elszavaltam a Nemzeti dalt nemzeti színű szalaggal díszített diáksapkában. A gyűlés végén pedig Mizsei Péter negyedik gimnazista szavalt a Szózatot. Emlékszem, hogy a gyűlésen arról döntöttek, hogy minden tanácsi vezető maradjon a helyén, és folytassa a munkáját. (A község tanácselnöke elmenekült, a párttitkár, Elek Zsigmond október 28-án elhagyta a községet.) Boldogháza Szolnok város követeléseit fogadta el, amiről a *Tiszavidék* című újságból szerezhetek tudomást. Ezeket a követeléseket 3 ponttal egészítették ki, amiből kettőre ma is jól emlékszem:

Engedjék haza a Szovjetunióból a még ott lévő hadifoglyokat.

A keresztek tegyék vissza az iskolában a tantermekbe.

Kovács József tanácselnök ismertette a követeléseket, melyeket részletes magyarázatokkal Szádvári János látott el. Felmerült a felelősségre vonás kérdése is, amiben úgy foglaltak állást, hogy megvárják a rend helyreállítását, hogy törvényes keretek között tudják lefolytatni. Pintér Pál plébános nyomatékosan felhívta erre a jelenlévők figyelmét, óva intett az önbíráskodástól mindenkit. Több hozzászólás is elhangzott a gyűlésen, ezek közül Konkoly Antalné hozzászólására emlékszem. Arról beszélt, hogy most már nyugodtabban élhetünk, nem kell félni a nappali és éjszakai zaklatásoktól.

Mire emlékszem még?

Október 29. és november 4. kö-

zött élelmiszergyűjtés volt a budapesti lakosok részére. Nálunk Szapannos Sándor bácsi járt, és édesapám egy zsák burgonyát ajánlott fel.

Szomszédunknak, Besenyi János nagybátyáméknak világvevő rádiójuk volt, esténként oda jártunk rádiót hallgatni. A *Szabad Európa* és *London*, valamint *Amerika Hangja* adásaiból tájékozódunk a világ és Magyarország eseményeiről. Nekünk detektoros fülhallgató rádió volt, és november 4-én reggel hallottam Nagy Imre beszédét, melyben közölte, hogy a szovjet csapatok támadást intéztek hazánk és Budapest ellen.

A felvásárlási láz Boldogházát is elérte, elterjedt az a hír, hogy a pénz elértéktelenedik.

November 4. után a szovjet hadsereg az általa elfoglalt magyar lakosság katonáit szétzavarta. Magam is több alkalommal láttam a határban gyalogló katonákat.

A szovjet harcok Jánoshida-Tápiógyörgye úton is vonultak több alkalommal még november 4. után is – megfélemlítési szándékkal.

November vége felé már két vonatpár reggel és délután közlekedett Hatvan és Szolnok között, így november utolsó napjaiban újra elkezdtem a bejárást a jászberényi gimnáziumba. A város főterén minden bolt kirakata összetörve a lövöldözésektől, a Lehel Szálloda kupolája belövést kapott, faoszlopokkal volt alátámasztva a bíróság eleje (a díszterem), déli oldalán hatalmas lyuk tátongott - belövést kapott ez az épület is. A főtemplom tornya sisak és korona nélkül, a templom tetőzetének egy része leégett, a torony ablakai kiégtek. A Lehel Vezér Gimnázium ablakai belövésektől, a tanterekben a golyók helyei láthatóak voltak. A gimnázium helyreállítása 1957 nyarán történt meg.

Két félelmet keltő élmény is megmaradt bennem: 1957 tavaszán egyik délelőtt magyaróránk volt, amikor a Rákóczi út felől egy páncélauszárító közeledett a város központja felé, s a rajta lévő karhatalmisták a levegőbe lövöldöztek. A gimnázium

um sarkánál befordultak a főterre. Éppen piaci nap volt, mindenki hanyatt-homlok menekült, a tejeskanak feldőltek, a csirkék szétszaladtak.

1957 márciusában a karhatalom házkutatást tartott iskolánkban. Valamennyi diákot letereltek a tornaterembe, s ott fegyveres őrk vigyáztak ránk. Ez idő alatt minden diák személyes holmiját átnézték. Nekem még akkor is a kabátom zsebében volt a lemásolt Nemzeti dal. Félttem, hogy megtalálják, ezért összetéptem, és elrejtettem az ingembe.

A fenti lövöldözésre a megyei pártbizottság titkára adta ki az utasítást. Ezt Kovács Béla, a szolnoki TESZÖV munkatársa mondotta el nekem az 1970-es évek elején. Ő is a lövöldözők között volt, azt a parancsot kapták az első titkártól, hogy „lőjék szét Jászberényt.”

A boldogházi megtorlásról nincsenek emlékeim, vannak, akik szerint a tüntetők egy részét Szolnokra vitték el, ahol súlyosan bántalmazták őket. Arra emlékszem, hogy ünnepek előtt – megelőzőként – három napra elvittek és bezártak boldogháziakat, akiket utána hazarendtek.

Akkori 15 éves diákként ennyi maradt meg az emlékezetemben.

Besenyi Vendel

Tüntetők a vegyesbolt előtt...

1956-ban 15 éves voltam, és a tanyán éltem szüleimmel. 1956. október 27-én, szombaton délután a szüleim engem küldtek a faluban lévő boltba. Amikor kerékpárral indulni készültem, apukám odajött hozzám, és azt mondta, ha valami gyűlés lesz, ne menjek oda, mert lehet, hogy utána jól elvernek. Valamit sejtett. Megjegyeztem, amit mondott, és megnyugtattam, hogy betartom a kérését.

Amikor a bolthoz értem, ami a Nagy Ilona-féle kocsmá helyén volt, a vegyesbolt tömve volt vásárlókkal. Ahogy ott tolongtunk a boltban, egyszer csak énekszót hallottunk, és mintegy 20-25 főből álló csoport jött nemzeti zászlóval a bolthoz. A menet élén Beszteri Ferenc bácsit, Kalocsa Sándor bácsit,

és Rigó János bácsit láttam. Szóltak a jelenlévőkhöz, hogy csatlakozunk hozzájuk, és követeljük az ország önállóságát és függetlenségét. Beszteri Ferenc bácsi a zászlót felemelve kiáltotta, hogy „*a piszkos orosz, menjen haza!*” Kérték a jelenlévőket, hogy csatlakozzanak hozzájuk. Eszembe jutott, hogy édesapám mit mondott, mielőtt elindultam, ezért fogtam a kerékpáromat, és hazahajtottam.

Másnap vasárnap volt, és amikor mentünk a templomba, a faluba érve láttuk, hogy az üzletek cégtábláján lévő címer és a vörös csillag le van kaparva. (FMSZ vegyesbolt, FMSZ Italbolt, FMSZ liszt cseretelep.)

A mise után a templom előtt meghívtak mindenkit az Üveges kocsmá nagytermébe, ahol gyűlést tartottak. Úgy emlékszem, a szinpa-

don volt Kovács Jóska bácsi, a tanácselnök, Konkoly Béla bácsi, Szádvári János bácsi. Besenyi Vencel a Nemzeti dalt szavalta el. A gyűlés tartalmára nem emlékszem.

November elején egy vasárnap déltájban Tápiógyörgye felől sok gyalogos jött a szántáson, vetésen keresztül, és Csíkos irányába mentek. Kisebb, 3-4 fős csoportokat képeztek, és órákon keresztül tartott a vonulásuk. Azt mondták, katonák voltak, és a laktanyákból hazaküldték őket.

Ugyancsak egy novemberi vasárnapon dél körül a vasút mellett egy orosz tank ment Boldogháza irányába. Oroszok voltak, a ruhájukról felismertük őket. (A tanyánk Újszászról jövet Boldogháza irányában, baloldalon a 26-os órházhoz közel volt.)

Nagy Albert

FIATALOK VÁLASZOLNAK...**Mit jelent számodra 1956 emléke?**

Mit is jelent ez a dátum? Van, akinek egy szabadnapot az iskolából vagy a munkahelyről. Van, akinek annyit, hogy időben vásároljon be, mert zárva lesznek az üzletek. Akármerről nézem is a dolgot, akárhányszor hallgatom meg ugyanazt az ünnepi műsort, ahol elmondják, mi is történt, akármenny-

nyi beszéd is hangzik el... Minden évben rájövök: nem tudjuk teljesen megérteni, és kellőképpen értékelni azt a küzdőszellemet, és hihetetlen bátorságot, amit akkor a magyar emberek letettek az asztalra. Sajnos, sose fogjuk tudni megmondani, mi történt volna akkor, ha nem így alakulnak a dolgok, ha nem lesz

forradalom a tüntetésből, vagy ha nem hangzik el a "Tűz!" szó egy parancsnok szájából. Egy azonban biztos. Az a világ, a város, és mi sem lennénk ugyanazok, ha nem tudnánk ezekre a hősökre büszkékké lenni, és elismerni tetteik nagyságát.

Varga Marianna

1956. október 23-án számos fiatal egyetemista forradalmár indult el Budapesten, egy szebb jövő elérésének céljából. Erről az eseményről nagyszüleinktől vagy az iskolai tanulmányainkból hallhattunk leginkább. Azonban el sem tudom képzelni, ha ez napjainkban történne, képes lenné-e olyasféle tettekre,

mint nagyjaink. Hiszen, ha belegondolunk számos ember halt hősi halált, azért, hogy ma ilyen gyönyörű országban élhessünk, és az utánunk felnövekvő generáció számára is ők legyenek a hősök. Hatalmas büszkeség és mondhatni, példa számomra, mivel az '56-os forradalmárok tettek az álmaikért és céljaikért, mely a

mai világban is elengedhetetlen számomra és minden fiatal számára. Fontos, hogy az életben, csak egyszer, minden magyar ember tudomást szerezzen ezekről az eseményekről, és erőt meríthessen az akkori fiatalok töretlenségéből a mindennapi akadályok legyőzésében.

Farkas Ibolya

Mit is jelent a mai fiatalság számára az '56-os forradalom és szabadságharc? Iskolai ünnepségek vagy megemlékezések alkalmával találkoznak az eseménnyel. Sem egy vers, sem egy történet nem adja vissza az akkori egyetemisták haza-

szeretetét. Ennek ellenére tudjuk, hogy ezek a fiatalok fegyver nélkül is elindultak országunk felszabadításáért. Ez a lelkesedés, bátorság példaértékű kellene, hogy legyen a mai fiatal generációk számára. Véleményem szerint fontos, hogy az

utánunk felnövekvők is megismerjék ezt a töretlen lelkesedést, és életük során mériteni tudjanak belőle. Köszönettel és hálával tartozunk hőseinknek, hogy egy szabad országban élhetjük mindennapjainkat.

Farkas Imre

Sajnos – vagy inkább szerencsére – legközelebbi hozzátartozóimat nem érintette olyan közvetlenül a forradalom, kevés ilyen személyes jellemző ismeretem van róla. Ugyanakkor úgy gondolom, hogy ma már számos egyéb forrásból tudunk tájékozódni, rengeteg információt ismerhetünk meg, ezek árnyalják, bővítik, esetleg megváltoztatják az addig tanultakat, hallottakat. Így például

én is mindig érdeklődéssel szoktam olvasni vagy nézni az ebben a témában megjelenő különféle műveket. Összességében számomra 1956 emléke sokféle és összetett – egy példát említve: egyszerre tölt el büszkeséggel és reménnyel, de szomorúsággal és borzongással is. Eszembe juthat a forradalom kirobbanása, a folyamata, a kimenetele, a következményei, de éppen az iskolai ün-

nepi rendezvények, egy elolvasott történet vagy egy dokumentumfilm is. Ezek mind-mind mást váltanak ki, mind-mind külön tényezők, de valahogyan összetartoznak, egy egész formálnak. Együtt érik el azt, hogy 1956 semmiképpen sem csak egy (év)sám.

Turóczi Zsófia

Számomra az 56-os forradalom a magyarságtudat megerősödése. A magyarságtudat nem csak azt jelenti, hogy a magyar nyelvet beszél-

jük, hanem ismerjük a történelmét, kultúráját, ápoljuk hagyományait. A függetlenségünk kivívásának fontos eseménye. Bár a szuezi válság ide-

jén a világ nem figyelt ránk. Nekünk magyaroknak és az utókornak mégis meghatározó eseménye az életben.

Csinger Fanni

'56 először is a hőseinkről, azokról a diákokról szólt, akik egy szebb világot, élhetőbb országot akartak a sztálinista diktatúra helyett, maguknak, a családjaiknak és mindenkinek, aki az országban él. Önzetlenül tudván, hogy semmi esélyük, szinte puszta kézzel mentek neki a szovjet harckocsiknak, AVH-s orvlövészek kereszttüzeiben próbálták meg bevenni a pártházat, és még rengeteg egyenlőtlen küzdelemben vettek részt. Igazából inkább a céljukat, törekvéseiket, a hazáért tett minden egyes lépésüket, cselekedeteiket kötelességünk tisztelni, és ami a legfontosabb, lehető legpontosab-

ban továbbadni, elmesélni, tanítani. Hiszen ezek az akkori bátor ifjak a nagyapáink, és az ő korosztályuk volt, akik mindent feláldoztak volna értük. Lehet ugyan a politikai oldaláról is megközelíteni, viszont az rengeteg feszültséget, ellentétet tud okozni, tehát én háttérbe szorítanám. Rengeteg menekülésre kényszerített család, egyedülálló férfiak, nők, elszakított testvérek, apa vagy anya nélkül felnőtt gyerekek, és még sorolhatnám, milyen kapcsolatok mentek tönkre, talán örökre. Őket, még ha csak az emléküket is, de fel kell kutatni, ez az ország kötelessége, a saját fiairól mindig

gondoskodnia kell. Múlt nélkül milyen jövőről is álmodozhatunk? Talán nem a legismertebb oldaláról közelítem meg a forradalmat, de nekem mindig a haza az első és a haza hősei. Tanulnunk kell belőle, hiszen egy csodásan nyugodt előhe-lyet hoztak létre nekünk, tudták, hogyha nekik nem is, de a fiaiknak, vagy az unokáiknak jó lesz. A mi unokáinknak is tudniuk kell, hogy az úkapáik mit vittek véghez. Éz legyen a mi forradalmunk, ne hagyjuk a feledést győzni, mindössze csak beszélgetni kell, és már győztünk is.

Szász Attila

Gondolatok 1956-ról

„A szabadság ott kezdődik, ahol megszűnik a félelem.”

Bibó István
író, politikus

„A rendszert az egész magyar nép söpörte el. Az örökösök ne kívánjanak erről még egy bizonytságot. A világon páratlan szabadságharc volt ez, a fiatal nemzedékkel népünk élén.”

Mindszenty József
bíboros

“...A magyar vér oly nagy értéke Európának és a szabadságnak, hogy óvnunk kell minden cseppjét. A legázolt, bilincsbe vert Magyarország többet tett a szabadságért és igazságért, mint bármely nép a világon. (...) Csak úgy maradhatunk hívek Magyarországhoz, ha soha és sehol el nem áruljuk azt, amiért a magyar harcosok életüket adták, és soha, sehol, még közvetve sem igazoljuk a gyilkosokat.”

Albert Camus
francia író és filozófus

„1956. október 23-a örökre be van jegyezve a szabad emberek, a szabad népek krónikáiba. A bátorság, az öntudat, a diadal napja volt”

J.F. Kennedy,
Amerika Egyesült Államok elnöke

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

Beszámoló a 2016. szeptember 12-i soros képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület úgy döntött, hogy csatlakozni kíván a hátrányos szociális helyzetű felsőoktatási hallgatók, illetőleg felsőoktatási tanulmányokat kezdő fiatalok támogatására létrehozott Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjrendszer 2017. évi pályázati fordulójához.
- Döntött a testület arról is, hogy pályázatot nyújt be a Belügyminisztériumhoz, a helyi önkormányzatok szociális célú tüzelőanyag vásárlásához kapcsolódó kiegészítő támogatásra. Az önkormányzat a pályázatban meghatározott maximális mennyiségre, összesen 984 mázsa szénre nyújt be pályázatot, és az ehhez szükséges 624.840.-Ft önerőt biztosítja.
- Döntött a testület arról is, Jásztelek Községi Önkormányzattal közösen pályázatot nyújt be a közös hivatal informatikai fejlesztése céljából. A pályázatból 7 millió forint összegben lehet informatikai esz-

közbeszerzést és rendszerfejlesztést végrehajtani a két hivatalban.

- A testület megtárgyalta és elfogadta a 8/2016.(IX.13.) önkormányzati rendeletét, az egészségügyi alapellátási körzetekről.
- A Képviselő-testület megtárgyalta a védőnői állás betöltésére kiírt pályázatra érkezett jelentkezéseket. A három pályázó közül a testület Szemák Imola pályázatát fogadta el, és őt nevezte ki 2016. október 1. napjától védőnőnek, a szeptember 30. napjával nyugdíjba vonuló Faragó Józsefné védőnő helyett. Szemák Imolának sok sikert kívánunk új munkájához. Faragó Józsefnének ezúton is köszönjük a hosszú pályafutása során tanúsított áldozatos munkáját, és békés, boldog nyugdíjas éveket kívánunk neki.
- A testület megtárgyalta és elfogadta REGIO-KOM Térségi Kommunális Szolgáltató Társulás módosítással egységes szerkezetbe foglalt Társulási Megállapodását.

Beszámoló a 2016. szeptember 26-i soron kívüli képviselő-testületi ülésről

- A Képviselő-testület megtárgyalta a család és gyermekjóléti feladatok ellátásnak jövőbeli lehetőségeit, és úgy döntött, hogy 2017. január 1-től a család és gyermekjóléti feladatokat a Jászberényi Önkormányzattal, mint ellátóval kötött ellátási szerződés útján kívánja ellátni.
- Megtárgyalta és elfogadta a testület Jászboldogháza víziközműinek 2017-2031. évekre szóló gördülő fejlesztési tervét.
- A testület elfogadta a Mesevár Óvoda 2015-2016. évi beszámolóját, valamint a 2016-2017. évi munkatervét.
- A testület úgy határozott, hogy vételi ajánlatot tesz a Rákóczi út 41. szám alatti ingatlanra. A vételi ajánlat 1.000.000.-Ft és 2016. október 30-ig érvényes.

dr. Dinai Zoltán
jegyző

EMLÉKEZZÜNK EGYÜTT...

A 2016-os ünnepi év záró rendezvényeként a jászboldogházi temetőben szentmisével, koszorúzással emlékezünk községünk elhunyt előljáróira.

Ez alkalommal emlékezünk elhunyt tanítóinkra, valaha közöttünk élt és máshol nyugvó családtagjainkra, barátainkra, ismerőseinkre.

Találkozzunk 2016. november 1-jén, kedden 14 órakor a temetői emlékoszlopoknál.

*Az eltávozottak emléke legyen áldott,
pihenésük békés.*

Jászboldogháza Önkormányzata és a BOLDOGBT Egyesület mindenkit szeretettel vár a közös tiszteletadásra, emlékezésre.

Szűcs Lajos
polgármester

Veliczky Józsefné
BOLDOGBT elnöke

Népszavazás eredménye

Tájékoztató a 2016. október 2-án tartott országos népszavazásról Jászboldogháza községben

Tájékoztatom a Tisztelt Lakosságot arról, hogy Jászboldogháza községben 2016. október 2. napjára kiírt országos népszavazáson a:

A 001. számú szavazókör névjegyzékében 734 fő,

A 002 számú szavazókör névjegyzékében 685 fő,

Jászboldogháza községben összesen 1419 fő választópolgár szerepelt

A szavazáson összesen 816 fő választópolgár élt alkotmányos jogával, a részvételi arány 57.51 %.

A 001. szavazókörben: 405 fő

A 002. szavazókörben: 411 fő

001. szavazókör:

igen szavazatok száma: 4

nem szavazatok száma: 379

érvénytelen szavazatok száma: 22

002. szavazókör:

igen szavazatok száma: 1

nem szavazatok száma: 394

érvénytelen szavazatok száma: 17

Jászboldogháza községben összesen: 816

igen szavazatok száma: 5

nem szavazatok száma: 773

érvénytelen szavazatok száma: 38

Dr. Dinai Zoltán

HVI vezető

2017. évi Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázat

Jászboldogháza Önkormányzata az Emberi Erőforrások Minisztériumával együttműködve ezennel kiírja a 2017. évre a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázatot.

Felsőoktatási hallgatók számára a 2016/2017. tanév második és a 2017/2018. tanév első félévére vonatkozóan ("A" típusú kiírás), illetve felsőoktatási tanulmányokat kezdeni kívánó fiatalok számára ("B" típusú kiírás) letölthető honlapunkról.

A pályázatbeadáshoz a Bursa Hungarica Elektronikus Pályázatkezelési és Együttműködési Rendszerében (a továbbiakban: EPER-Bursa rendszer) egyszeri pályázói re-

gisztráció szükséges, melynek elérése:

<https://bursa.emet.hu/paly/palybelep.aspx>

A pályázat benyújtásának határideje: **2016. november 8.**

Azok a pályázók, akik a korábbi pályázati évben regisztráltak a rendszerben, már nem regisztrálhatnak újra, ők a meglévő felhasználónév és jelszó birtokában léphetnek be az EPER-Bursa rendszerbe. Amennyiben jelszavukat elfelejtették, az *Elfelejtett jelszó* funkcióval kérhetnek új jelszót. A pályázói regisztrációt vagy a belépést követően lehetséges a pályázati adatok feltöltése a csatlakozott önkormányzatok pályázói részére.

A személyes és pályázati adatok ellenőrzését és feltöltését követően a pályázati űrlapot kinyomtatva és aláírva a települési önkormányzatnál kell benyújtaniuk a pályázóknak. A pályázat csak a pályázati kiírásban meghatározott csatolandó mellékletekkel együtt érvényes. A pályázati kiírásban meghatározott valamely melléklet hiányában a pályázat formai hibásnak minősül. A benyújtott pályázatok befogadását az önkormányzat köteles az EPER-Bursa rendszerben igazolni. A nem befogadott pályázatok a bírálatban nem vesznek részt.

Jászboldogháza
Községi Önkormányzat

KÖNYV A SZENTKÚTI TEMPLOMRÓL

2016 decemberében jelenik meg a Nagyboldogasszony Főplébánia, a Jászok Egyesülete és a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének kiadásában

Besenyi Vendel:

A jászberényi Szentkúti templom története című könyve.

Előfizethető 2016. október 31-ig: Papp Izabella, Jászboldogháza, Árpád u. 3.
Tel.: 57 460 161.

A kötet ára előfizetők számára 2000 Ft, nevük a kötetben szerepel.

Község született

Dokumentumok Jászboldogháza önálló községgé válásáról IV.

„Ha kell, hát százszor újrakezdjük, vállalva ezt a legszebb küldetést.”*

Jászboldogháza lakosainak száma egy 1947 novemberében készült feljegyzés szerint 2250 fő volt. A község területe 9608 kh 1558 n.öl, a belterületi házak száma 54, a külterületieké pedig 445.

A földterület művelési ágak szerinti megoszlása: *szántó* 6327 kh 813 n.öl, *kert* 4 kh 326 n.öl, *rét* 2068 kh 356 n.öl, *szőlő* 11 kh 240 n.öl, *legelő* 655 kh 794 n.öl, *erdő* 1447 n.öl, *földadó alá nem eső terület* 541 kh 782 n.öl. *Összes kat. tiszta jövedelem* 132.611.87 K.

Az új község elöljárósága a Gazdakör épületében kezdte meg működését. Három szoba állt rendelkezésre ehhez, a belső udvarban pedig a postahivatal és a rendőrség kapott helyet. 1947-ben Jeskó János főjegyző feljegyzést készített a község elöljáróinak, tisztviselőinek névsoráról, illetve főbb hivatali feladataikról, melyből a következő képet kaphatjuk:

„T Á J É K O Z T A T Ó

a községházán működő elöljárók és tisztviselők ügybeosztásáról

1. számú szoba

Nagy János főbíró – polgári peres ügyek, mezőrendőri kihágások, kisebb panaszos ügyek
Konkoly Béla II. bíró – község gazdasági ügyei, termelési bizottság ügyei
Szörös Vendel I. esküdt – bírók akadályoztatása esetén bíró helyettes, mezőrendőri ügyekben becsüs
Nyitrai József II. esküdt – belrendészet, piac, kocsmá ellenőrzése, árfelügyelet
Eszes István III. tanácsos – közmunka ügyek
Pócz Benedek IV. tanácsos – külrendőr, mezőrendőri ügyek
Gaál István közgyám – árvaügyek
Kovács Béláné – termény nyilvántartó
Pozsonyi István – közellátási előadó

2. számú szoba

Almási Péter pénztárnok – közpénzek kezelése
Tóth Elek h. s.jegyző, irodatiszt – adó-ügyek
Gömöri Sándor h. irodatiszt – iktatás, irattár kezelése, marhalevél kezelés, katona ügyek, hadigondozási ügyek
Farkas Zoltán újjáépítési közmunka nyilvántartó

3. számú szoba

Jeskó János vezető jegyző – közigazgatás, községi háztartás, utalványozás. Az egész ügymenet feletti felügyelet.”

A régi községháza 1964-ben

* Nagy János főbíró síremlékén lévő emléktábla idézete Juhász Ferenc: *A tékozló ország* című verséből.

Források: Magyar Nemzeti Levéltár Jász-Nagykun-Szolnok megyei Levéltára. Jászboldogháza képviselő testületi jegyzőkönyve 1946. és közlg. iratok 608/1947.

Október a rózsafüzér hónapja

Az egyház arra buzdítja híveit, hogy október hónapban a rózsafüzér mindennapi imádkozásával fejezzék ki áhítatukat. Vannak, akik függetlenül attól, hogy melyik hónapban vagyunk, imádkozzák a rózsafüzért.

Sokféle lelkület van, ami imára mozdít bennünket. Pilinszky János könyörgését szeretném idézni:

Imádságért

Add, Istenem, hogy a világ kismuljon és elcsendesedjen bennem és mindenki benn.

Hogy az éjszaka csöndjében asztalodhoz ülhessek, ahhoz az asztalhoz, ami mellől senki se hiányozhat. Ahhoz az asztalhoz, hol a Nap-pal és a csillagokkal együtt a hét-köznapok is kialszanak, s egyedül a te békéd világít. Igen, hogy helyet foglalhassak már most egy rövid időre annál az eljövendő asztalnál, amit egy öröklétre megígértél, s aminek egyedül a te békéd a lámpása, eledele és terítéke.

Add meg előlegként azt a csendet, azt az asztalt, ahol minden cívódás, félreértés és megkülönböztetés megszűnik végre, ahol mindenki helyet kap, a maga helyét, s a legkisebb féltékenység is leveti csúf álarcát, s színét vesztve elpárolog.

Nevezz meg valódi nevünkön, mivel valamennyien szenvedünk attól, hogy álnéven élünk, telve álnoksággal, amit magunk fabrikáltunk, mivel jobbnak, különbnek, állhatatosabbnak és áldozatkészebbnek kívántunk látszani mások-nál. Valódi neve csak keveseknek van itt a földön. Kivétel alig. Szentjeid között talán Bach, talán Mo-

zart. Asztalodnál Bachnak továbbra is Bach lesz a neve és Mozartnak Mozart...

Mint a vándornak megérkeznie a tengerpartra, szívem és értelmem elhallgat már a távoli közelségedtől is, meghallva a végtelen intelligencia hullámverését...

Add, hogy imámban ne kérjek semmit, de annál inkább hallhassalak és hallgassalak Téged.

Fáradt vagyok, Istenem, kifárasztottak „kéreseim”, és megtéptek a világ „kéresei”. Apostolod mondta, hogy a szeretet irgalmas, türelmes, nem kér, és nem panaszkodik.

Add, hogy sose kívánjak „színen lenni”. A világnak amúgy is kötelező olvasmánya a „zűrzavar kézikönyve”. Ha lehet, ragaszd össze lapjait, megérték a csirizre.

Ha mégis kérek Tőled imámban valamit: ne vedd el tőlem, ne vedd el tőlünk a kérés nélküli imádságot. A kérés nélküli imában nemcsak én, de az egész mindenség hallgat, s hallgatnak azok is, akik – egy szinttel még mélyebben – torzsalkodnak, harcolnak, lázonganak és ítéleznek. A nem kérő imádságban azonban, imádkozza bárki is, az egész világ térden áll a „teremtés egyességében”.

Valójában minden imádság, a kérő is, messze túlmutat önmagán. Jézus kérte, hogy kérjünk, de... „mindazonáltal legyen a Te akaratod szerint”. És: „...kezedbe ajánlom lelkemet”. A kérő ima természete nem azonos a földi kéréssel, mely legtöbbször – kivéve az éhség és szomjúság szavait – valamiféle mástól szennyes. A kérő imádság, amennyiben csakugyan eljut az imádságig, szinte automatikusan

veti ki magából kérései homokszárait, hogy végül eljuthasson abba az egyetlen magasba, ahol – mindazonáltal ne a mi kérésünk és akaratunk teljesejék, hanem az övé.

Igen, nem hiszek többé tulajdon kéréseimben. Istenben, az egyetemes békében nincs többé mit kérnünk, az egyetemes szeretetben nincs többé kire vagy mire féltékenykednünk, az egyetemes igazságba érkezve elképzelhetetlen bármiféle ítékezés bárkivel vagy bármivel szemben.

Ezért imádkozni az imádságért: bűnösök és szentek közös kiáltása itt a földön, és a kérés nélküli ima jók és gonoszak számára talán nem egyéb, mint egy pillantást vetni az asztalra, mely öröktől fogva terítve áll az atyai ház udvarán.

Ennél az asztalnál – Jézus isteni ígérete szerint – nem lesz többé se ellenség, se barát, se vér szerinti rokonság, se szülő, se feleség. Mindenki mindenkije lesz mindenkinek, áthatva az Atya, a Fiú és a Szentlélek egyetemesen beteljesült ígéretétől. Ennél az asztalnál mindenkinek akad egy szék, s mindenki a maga eleve kijelölt, ezerszer áldott helyére kerül – annyi vita, helycsere és zűrzavar után.

(Forrás: Új Ember, 1979. október 7.)

Ahogy egy jó beszélgetés sem csupán arról szól, hogy mit szeretnék kapni, és mit tudok adni, úgy a jó imádság sem egyszerű kérés. De ahhoz, hogy meghallhassuk, mit mond Isten, hosszan kell csendben lennünk, még kavargó gondolatainktól is.

Csergő Ervin
plébános

Október 20-a Szent Vendel napja.

16-án 10 órától lesz a szentmise, és utána a Szent Vendel Cserkészcsapat közreműködésével a három Szent Vendel-szobornál elvégezzük az ájtatosságot.

A nyugdíjasoknál történekről..

♦Nagyon eseménydús, mozgalmas nyarat tudhat maga mögött egyesületünk. Még a nyár elején, júniusban először magán szervezésben ugyan, de csoportosan voltunk Hajdúszoboszlón üdülni, és egészségjavító kezeléseket felvenni az ottani fürdő adta lehetőségekből.

Ezután Tiszakécskére látogattunk el, a kécskei nyugdíjas klub meghívására a huszonhatodik alkalommal megrendezett nyugdíjas találkozóra. Szép időnk volt a kirándulás alkalmával. A Csillagvirág kórossal közös kirándulást szerveztünk, és így a kórus a fellépésével emelte a rendezvény színvonalát. A fellépésen túl természetesen kihasználtuk a termálfürdő adta lehetőségeket, aki csak tudott, illetve akart, egész nap fürödhetett. Kissé elfáradva, de élményekben gazdagon tértünk este haza.

♦A Jászok Világtalálkozója július elején volt. Oda is közösen mentünk a kórossal. Mivel a kórus tagjainak fele nyugdíjas, így a különböző meghívásoknak, fellépéseknek közösen teszünk eleget.

♦A Világtalálkozót követő hétfőjére a Hármas Kerületek Arató versenyére kaptunk meghívást Kiskunfélegyházára. Mondhatni, ramaty időnk volt. Aratni nem tudtunk, mert any-

Bogácson, készül az ebéd

nyira esett az eső, hogy még a megérkezés is kétséges volt. Azonban az ottani szervezők rákészültek az eseményre, nagy-nagy szeretettel fogadtak bennünket, nagyon finom marhapörköltet főztek ebédre. A csapatok megjelenésének és felszerelésének értékelése is megtörtént, így az előre elkészített ajándékok is gazdára találtak. A rossz idő ellenére is csupán három csapat nem jelent meg, mindenki abban bízott, hogy az idő csak-csak megjavul. De nem így történt,

mi azért jól éreztük magunkat, estébe hajlott az idő, mikor hazaérkeztünk.

♦A következő héten a jánoshidai nyugdíjas klubot láttuk vendégül strandpartin. Szép számmal érkeztek a vendégek. A strandnál fogadtuk őket. Egyesületünk tagjaiból néhányan együtt fürödtek a vendégekkel, a többiek a kultúrházban készítették a finom ebédet, terítették az asztalokat, és készültek a vendégfogadásra. Sajnos, a jánoshidaiak nem tudtak sokáig maradni, mert egyik klubtársuknak akkor délután volt a temetése.

♦Július utolsó szombatján Szolnokon voltunk Fazekas Rozika meghívására a Tiszaligetben strandpartin. Az egész napos műsor, a kitűnő idő felejthetetlen élményt nyújtott tagjaink számára.

♦Július hónapban még egy szórakoztató operett délutánon is részt vettünk Szolnokon a VOKE Művelődési házban. Bozsó József és partnere frenetikus műsort adtak a megjelenetek számára. A közel kétszáz ember vastappsal jutalmazta a fellépő művészek magas színvonalú műsorát. Köszönjük a szervezőknek, köszönjük Rozikának.

♦Egy alkalommal színházban is voltunk. A szolnoki Szigligeti Színház előadásában a "Makrancos Kata" című előadást láttuk. Ez is csodálatos

Vendégeinkkel

élményt nyújtott. Remélem, több alkalommal is sikerül délutáni előadásra jegyet szerezni, és elmenni más alkalommal is színházba.

♦Augusztus második hétvégéjét Erdélyben töltöttük a Csillagvirág kórusral és néhány kívül álló személylyel a Tordaszentmihályi polgármester meghívására, falunapra. A kirándulás négy naposra sikeredett. A kórus fellépése vasárnap volt, a szabadidőben kirándultunk, Torockóra, a tordai sóbányába és a tordai hasadékhoz. Hétfőn Sínfalván, testvér településünkön Mária napi búcsún vettünk részt. A hétvége igazán testvéri szeretetben telt el.

♦Augusztus 20-án ismét sor került a tájház udvarán a Szent István napi ünnepségre a kenyérszentelésre. Már kora reggeltől készültünk az eseményre. Nagy adag kenyérlángost sütöttünk, hogy délután a megjelent vendégeket meg tudjuk kínálni. Az idő, a műsor kitűnő volt, fogyott a fröccs, a pálinka, a bor, kenyérlángos, a zsíros kenyér és a málnaszörp is. Az ünnepségnek csak a sötétedés vetett véget.

♦27-én, augusztusban az Elszármazottak találkozója került sor. Erről már az előző alkalommal részletesen beszámoltam.

♦Szeptember 3-ára meghívást kaptunk a Jászberényi Kossuth Népdalkör 45. évi évfordulójára. Ez alkalommal a Csillagvirág kórusban, mint tagok léptünk fel e nemes eseményen. A Kossuth Dalkörnek ezúton is szívből gratulálunk, további sok sikert kívánunk.

♦Szeptember 15-től jött az igazi pihenés nyugdíjasaink számára. Huszonnyolc fővel Bogácsra kirándultunk öt napra. Első nap vendégeket is kaptunk. Az Önkormányzat kihelyezett ülést tartott polgármester úr ve-

Idősek Világnapja

zetésével, és meglátogatták nyugdíjasainkat, és mi cserébe finom vacsorával fogadtuk őket. Köszönjük a látogatást, és örülnénk, ha ez máskor is megismétlődne. A többi napon magunk maradtunk, magunk csináltunk magunknak programot, mint ahogy szoktuk máskor is. Teljes ellátást biztosítottunk tagjainknak, természetesen tagjaink segítségével, és mindenki kereshetett magának szórakozást: fürdést, kirándulást, este pedig "pincézést". Gyönyörű időnk volt. Gyorsan eltelt. Volt, aki megjegyezte, hogy ő még egy hetet kibírna ilyen körülmények között. De azért jó volt hazajönni.

♦Alighogy hazaérkeztünk Bogácsról, már nyakunkon volt a következő hétvége megszervezése. Szombaton Budapestre mentünk az Operettbarátok Egyesületének meghívására egy magyar nóta és operett délutánra. Aki el tudott jönni, annak felejthetetlen mulatós élményben volt része.

♦25-én egy közös ebédet rendeztünk tagjaink számára az Idősek Világnapjának megünneplésére. A rendezvényre közel hatvanan jöttek el, köszöntött Szűcs Lajos polgármester úr mondott. Köszönjük a kedves szavakat, és azt is, hogy feláldozta szabadidejét, és velünk töltötte a délutánt.

♦Most az elkövetkező időben egy kicsi pihenésre kerül sor. Mindenki elvégzi a kertben az őszi munkát, az asszonyok az őszi nagytakarítást és a temetői munkálatokat.

♦Majd november 5-én a kórusral részt veszünk a Nyugdíjasok részére

megrendezésre kerülő Jászsági Kimitud?-on. 12-re meghívást kaptunk a jánoshidai nyugdíjas klubból nyugdíjas találkozóra, ahol öt község nyugdíjasai vesznek részt. Mindkét rendezvényt nagyon várjuk, és szívesen is megyünk.

♦Egyesületünknel már csak decemberben kerül sor összejövetelre. Negyedikén Mikulás partit, 17-én Karácsonyi gyertyagyújtást tartunk.

A hosszúra nyúlt beszámoló végén minden kedves nyugdíjas társamnak és az újság olvasóinak is szép, stresszmentes őszi napokat kívánok.

*Orczi Imréné
egy. titk.*

Összetartozás és barátság!

A Jászföld Hagyományörző Egyesület immár ötödik alkalommal indult útnak Erdélybe, székelyföldi barátaink meghívására.

Késő délután érkezünk meg a csodálatos környezetben lévő Dodó-tanyára.

Itt Szentábrahám polgármestere, Simó Dezső és vendéglátóink köszöntötték csapatunkat. Igazi székely ízekkel fogadtak minket, és a kiváló falatok mellől a jó muzsika sem hiányzott. Elmondhatatlan érzés ott állni és könnyes szemmel együtt énekelni a székely- és a magyar himnuszt!

Az idei utazásunk során egy szobrot is ajándékoztunk János-hida testvértelepülésének, Szentábrahámnak. A valamikor Jászsószentgyörgy főterén álló Sárkányölő Szent György-szobrot megújulva, a testvéri szeretetünk megerősítése jelképeként állították fel Székelyföldön. A szobor felavatására rendezett falunapon részt vett Egyesületünk meghívására, Jakab István, az Országgyűlés alelnöke. Az ünnepségen 30 fős baráti csapattal vettünk részt, melyet vendégként Homonyik Sándor előadóművész is elkísért.

A szobor emléktábláján ezek a sorok olvashatók:

„Összetartozásunk és barátságunk emlékére ajándékoztuk Sárkányölő Szent György szobrot székely testvéreinknek!”

Az ünnepélyes átadást követően Kajos Kálmán bácsi kíséretével egy dalsokrot énekeltek a Jászföld Dalkör tagjai, a rendezvényt Homonyik Sándor koncertje zárta.

Csodálatos és felejthetetlen élményekkel és emlékekkel letünk ismét gazdagabbak! Min-

den búcsúnál egyre szorosabb lesz egy-egy kézfogás, hosszabb egy-egy ölelés.

Köszönünk mindent székely barátainknak!

Nagyné Matók Anikó

A Jász Baráti Társaságok XII. Fóruma Jászapátin

A XII. Jász Baráti Társaságok fórumát idén a Jászapátiak Baráti Egyesülete (JABE) rendezte. Szeptember 17-én találkoztunk a Jász Vendéglőben. A JABE meghívását 12 társaság fogadta el. A házigazda nevében Illés Anita, a JABE elnökségi tagja nyitotta meg a találkozót. Dr. Völgyi István, Jászapáti alpolgármestere méltatta a hagyományörző civilek tevékenységét, azt a patrióta szellemet, amit egy-egy településen képviselnek. Szabóné Nagy Enikő, a JABE alelnöke köszöntötte a résztvevőket, és bemutatta az egyesületük tevékenységét. A köszöntők után kezdődött a fórum Magyar Alíz, a Jászfákóhalmáról Elszármazottak Baráti Társaságának (JÁKOB) elnöke vezetésével, aki évekkkel ezelőtt először hívta össze közös eszmecserére a tagokat. Kiemelte: számára meghatározó, hogy szülővárosában, Jászapátin rendezték meg idén a találkozót. Magyar Alíz hangsúlyozta a társaságok „fiatalítását”, nincsenek fiatalok, a probléma sajnos a 24. órában van, és féltő, hogy mások is a jászakisériek sorsára jutnak. (Megszűnt a Jászakisériek Baráti Egyesülete). A JÁKOB elnöke édesapja hagyatékából régi fotókat adott át dr. Völgyi István alpolgármesternek, amelyek Jászapátin készültek.

A fórumon résztvevő baráti társaságok képviselői tájékoztatták egymást az elmúlt egy évben végzett tevékenységükről és terveikről. A „fiatalítás” több szervezetnél is felmerült, hogyan lehet bevonni a fiatalokat a hely-

történetbe, programok szervezésébe.

Ami számomra megfontolandó új ötletet adott, az a jászfényszaruiaiak beszámolójában hangzott el. Az évek során nagyon sok iratanyag, fotó és tárgyi emlék került elő. Hagyatékokból vagy intézmények, vállalkozások felszámolásából jutott az egyesülethez, illetve annak vezetőjéhez, Tóth Tiborhoz. Ez a mennyiség már meghaladta, hogy ő tárolni, katalogizálni tudja. Az önkormányzat segítségével új épületben értéktárat alakítanak ki, ahová ez a gyűjtemény átkerül, lesz gazdája, és digitalizálják, kutathatóvá teszik mások számára is. Azt hiszem, jó lenne Jászboldogházán is ilyen „értéktár”, jó lenne ennek helyet és felelőst találni. Gondolkodjunk el erről közösen!

A találkozón Besenyi Vendellel és férjemmel vettünk részt. Én részletes beszámoló helyett mindenkinek átadtam a Boldog-

házi Hírek júliusi számát és az augusztusi rendezvényről kimásolt oldalakat. Azt hiszem, ebből szinte mindent megtudhatnak mind az egyesületünk idei tevékenységéről, mind a 70 éves Jászboldogházáról.

A találkozóra feladatként kaptuk, hogy gyűjtsük össze településünk híres, közismert embereit. Mivel számomra nem volt világos, mi ezzel a cél, én ma élő, közismert, elismert személyeket is gyűjtöttem. A különböző egyesületek különbözőképpen értelmezték a felkérést, még nem tudjuk, mi a gyűjtemény további sorsa, számomra nem volt hiábavaló munka, biztosan fel tudjuk még használni.

A tájékoztatót, eszmecserét közös ebéd követte, majd kilátogattunk a jászapáti Tanyamúzeumba.

A vendéglátóknak köszönjük a meghívást, mi jól éreztük magunkat, és tartalmas órákat töltöttünk együtt.

Budaörs, 2016. október 4.

Veliczky Józsefné
BOLDOGBT Egyesület elnöke

Faluszépítők képes hírei

A 70 éves évfordulóra készültünk

2016-ban ünnepi településünk önállóvá válásának 70. évfordulóját. Egész évben azon dolgoztunk, hogy a lehető legszebbé varázsoljuk kis falunkat, ahol élünk. A szépítésbe a lakosság is besegített a *Szép udvar* versenyre készülve. Boldogházán még soha nem volt annyi virág, mint ez év tavaszán. Több száz kanna (kána) díszítette szerte a falut.

Egész nyáron gyönyörűek voltak a muskátlik, az egynyári növények, a rózsák. A már meglévő parkok, kertek mellett négy új virágágyás is készült a falu főbb pontjain: az orvosi rendelő mellett, ALURAD gyár előtt, a strandfürdő és a kemping előtt, valamint az iskolaparkban.

Az időjárás is kedvező volt, akkor esett az eső, amikor kellett. A vasútállomás előtti körforgalomban, a tévesz parkjában és a kertekben, az utcákon hihetetlen mennyiségű rózsza nyílt ebben az esztendőben. (Képek megtekinthetők: www.jaszboldoghaza.hu Galéria- Rózsák Jászboldogházán.) A virágosítás mellett rendszeres a fűnyírás is településünkön. Figyelmet fordítottunk

a karbantartásra is. Festéket vásároltunk, átfestésre került a településen lévő padok nagy része, az utcatáblák, tájékoztató táblák, buszvárók, fakorlátok, valamint a szoborfülkék is felújításra kerültek. Öröm volt a szépítő munkában részt venni. Nyáron, amikor legszebben nyíltak a virágok, végignéztem a falun, és úgy éreztem, igen, ezt biztosan más is szépnek találja! Jövőre újból felvirágosítjuk a települést, és ismét benevezünk a *Virágos Magyarországért* versenyre.

Szoborfülkék

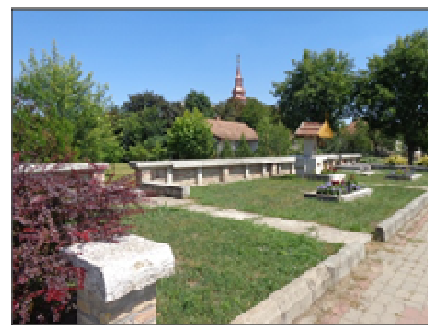
Jászboldogháza különböző pontjain öt szoborfülke található szép környezetben. A szoborfülkékben lévő kb. 50 cm-es, szenteket ábrázoló kis szobrokat a lakosok ajánlották fel, ezzel is jelezve a település vallásos jellegét. Célja az értékmegtartás, értékkeremtés és a környezet szépítése.

Az Erzsébet park is felújításra került.

Utcátáblák

Településünknek 30 utcája van. Az utcák elején található, fából készült

virágos utcatáblák amellest, hogy tájékoztatást nyújtanak, díszítik is a falut.

Sokáig hiányzott, de most már a Tavasz és a Bocskai utcában is virágos utcatábla fogadja az odaérkezőket. Köszönjük a környékben lakók munkáját, a rendezett környezet megteremtését, fenntartását illetően. *Az utcatáblákat Szöllősi Béla, helyi asztalossal csináltattuk, ő készítette az előző 28 táblát is.*

Villanyoszlopok

Jászboldogháza főutcáján a villanyoszlopokra kihelyezett cserepekben az idén nagyon szépen nyílt a muskátli. Vonzotta a tekintetet, s talán elterelte a figyelmet a másik oldalon esetenként nem annyira derűs látványról - mert azért ilyen is akad a faluban.

Nagy örömünkre egyre több lakos kapcsolódik be a lakóhelye közelében lévő villanyoszlopok környékének gondozásába, virágosításába, ami által még szebb, érdekesebb és egyre rendezettebb lesz településünk.

A szép rózsabokrot a Lőter utcában fedeztük fel, a másik villanyoszlop-

ra pedig a Lehel utcában lettünk figyelmesek.

Ezúton is köszönöm a Tisztelt Lakosok és az Önkormányzat együttműködését, támogatását, segítségét, településünk szépítése érdekében tett törekvését.

*Faluvédő és Szépítő Egyesület
nevében*

Szűcs Gergelyné

BÚCSÚ AZ EGYKORI TANYAVILÁGBAN

Kisboldogasszony-napi összejövetelt rendeztek a boldogházi Tápióban

A 2002-ben felújított tápiói kereszt közelében ez év szeptember 8-án már ötödik alkalommal rendezték meg a tápiói búcsút. A jeles eseményről Szűcs Gergely készített összefoglalót, amely az Új Néplap 2016. szeptember 29-i számában megjelent két fotóval. Írását az alábbiakban olvashatjuk, kiegészítve Babinyecz János fotóival.

A település határának déli részét Tápiónak nevezik. Ezt a területet egykor több mint száz tanya lakói népesítették be. Az 1950-es évek végétől a tanyák lakói elhagyták Tápiót, és a környező településekre költöztek. Megszűnt az iskola, lebontották a templomot, teljesen elnéptelenedett a táj.

2002-ben elhatározta néhány Boldogházán élő egykori tápiói lakos,

hogy felújítják a templom melletti keresztet, hozzájuk csatlakozott a Boldogházáról. Elszármazottak Egyesülete, ők pedig a kereszt mellé emléket állítottak az egykori tápiói iskolának. Az összefogás eredményeként létrejött egy szép emlékhely, ahol idén már ötödik alkalommal, szeptember 8-án, Kisboldogasszony napján összejöttek a régi tápiói lakosok, és megtartották a búcsút.

Az idén szentmisével kezdődött a búcsú a felújított kereszt előtt, majd a templom helyén felállított sátor alatt a hagyományos búcsúi birka-pörkölt elfogyasztása után beszélgetéssel, nótázással telt a nap.

Az idei búcsúba az egyik család – ők ma már távol élnek egykori szülőhelyüktől – hozott egy cigányzenekart is, akik igazán jó hangulatot teremtettek.

Az egykori tápiói tanyák lakói és leszármazottai azzal váltak el egymástól, hogy a jövőben is összejönnének Kisasszony-nap táján, s várják azokat a Tápióból elszármazottakat is, akik eddig nem csatlakoztak hozzájuk.

*Szűcs Gergely
volt tápiói lakos*

Csíkosi búcsú-2016

Két évvel ezelőtt 2014. október 4-én állítottak emlékhelyet a csíkosi iskolának, és akkor szentelték fel a csíkosi keresztet. Ezen a helyen a búcsút október első vasárnapján tartották.

Az elmúlt évben október 3-án került megrendezésre a búcsú, és úgy búcsúztunk el egymástól: „Jövőre ugyanitt veletek!”

Ezt az ígéretet megtartva, az idén második alkalommal is megszerveztük a szentmisével egybekötött búcsút. Az idén október 1-én Szaszko Sándorral közös szervezéssel és Csergő Ervin plébános úr közreműködésével került sor az ünneplésre. Ragyogó napsütéses idő volt, így a régi helyen a keresztnél tarthattuk meg a szentmisét. Az egybegyűlt 60-70 fő azt igazolja, hogy az ország távoli részéről (Dunakeszi) is boldogan térnek vissza a régen ezen a határreszen élők és családtagjaik.

A csíkosi templom egykor

A megemlékezést követően ebédre és baráti beszélgetésre vártuk az egykor csíkosiakat. Kisádám Péter jóvoltából minden kedves vendég a régi csíkosi templom fotójának másolatát kapta meg a búcsú emlékére. Köszönjük!

Ha búcsú, akkor nem maradhat el a birkapörkölt sem! A finom ebédet Rácz János és Bazsó Pál készítette, melyet a vendégek jóízűen fogyasztottak el. Köszönjük munkájukat! A jó hangulatról Kis Sándor dallamai gondoskodtak. A baráti beszélgetések mellett jókedvű nótázásra, és egy kis táncra is sor került. Reméljük, minden kedves vendég jól érezte magát, és egy vádám délutánt tölthettünk együtt.

Az idén is így búcsúztunk el egymástól: „Jövőre ugyanitt újra találkozunk!”

*Nagy László
volt csíkosi lakos*

Emlékezés...

Kónya Lajos: *Fáklyaként*

*Nemcsak olvasni - oly szűkös a szó,
nem írni csak - az írás elmosódik -,
tanítani a lét maradandó
örömeit, a dolog dáridóit,
a töltekező szellem bő vigalmát,
a lélek beleélő örömet,
megőrizni a gyermeki szabadság
önfeledtségét, az idő sötét
borúiban bátran bontakozó kedv
csörgő fegyvereit, ki nem fogyó
kíváncsisággal merülni a fölvert
vizek alá - ilyen útravaló
volt tarsolyomban, míg elébük álltam.*

Látom ma is szemükben azt a fényt.

*S nem tudom, bennük - elúsztak az árban -
felvillanok-e olykor - fáklyaként!*

Gulyásné Dudás Valéria

Édesanyám pedagógus volt, egy kis faluban tanított 15 évig 1-2. osztályban, majd ezután egészen nyugdíjba vonulásáig ennek az iskolának az igazgatója volt. Így már mondhatni, az anyatejjel magamba szívtam a pedagógiát. Nem is gondolkodtam más pályában, hiszen számomra egyértelmű volt, hogy tanítani fogok, mégpedig kisiskolásokat.

1981-ben kaptam kézhez tanítói diplomámat, s már abban az évben egy falusi iskolában Sződön kezdtem 4. osztályos gyerekek osztályfőnökeként tanítani. Minden tantárgyukat én tanítottam, így volt alkalmam minden területen megismerni jellemüket, képességeiket. Az iskola ebédlője volt az osztálytermünk. A tanulási feltételek lehetőségei szűkösek voltak, de a kreativitás nem ismert határokat. Előfordult, hogy a községi könyvtárban tartottam az óráimat, mert az ebédlő már foglalt volt. Az irodalomórák ezen a helyszínen nagyon sok lehetőséget kínáltak.

Egy év után férjhez mentem, iskolát is változtattam. Jászberénybe költöztem, s Jászboldogházán tanítottam 3. osztályos tanulókat. Még mindig emlékszem az osztálykirándulásunkra, amit Vácra szerveztem. Kompozunk, megmostuk a lábunkat a Duna vizében, majd meglátogattuk a vácrátóti Nemzeti Botanikus Kertet is. Reggelente két kolléganőmmel vonatoztunk ki Jászberényből, mi érkeztünk mindig elsőként a nevelői szobába. Nagyon jó tantestületbe csöppentem. Szívesen emlékszem vissza a Bazsó házaspárra, akikhez bármilyen problémával fordulhattam, mindig elláttak jó tanácsokkal. Szívesen vettem részt az értekezletek utáni névnap-i összejöveteleken, ahol nagyon jókat beszélgettünk egészen a vonatindulásig. Itt megtapasztaltam a falusi emberek jószándékát, s azt a tiszteletet, ami a tanítót övezte.

Gyermekeim születése után egy-egy évig tartózkodtam otthon szülési szabadságon. Jelenlegi munkahelyemen a Jászberényi Nagyboldogasszony Katolikus Általános Iskola és Gimnáziumban több mint 30 éve dolgozom. 4 évet töltöttem napközis nevelőként felsős, majd alsós napközis csoportban. Volt alkalmam megtapasztalni a délutáni napközi minden előnyét és hátrányát. Nagy feladat hárult rám, hogy tudom a gyerekek számára a napközit igazi napközi otthonná varázsolni. Nagyon szép feladat volt, s nagyon összetett. Nagyon sok gyakorlati tapasztalatra tettem szert. Örültem, amikor osztálytanítói munkakörbe sorolt az igazgató. Itt volt az idő, hogy bebizonyíthassam magamnak, ezen a területen mire vagyok képes.

Kisfelmenő rendszerben kezdtem a délelőtti tanítást. Mivel rajz-pedagógia szakkolégiumi képzést is kaptam a főiskolán, rajz szakkört vezettem két éven keresztül. 10-12 fős csoport volt, akikkel a tehetséggondozás lehetőségei nyíltak meg. Új ábrázolási technikákkal ismerttettem meg a tanulókat, ezáltal én is megújultam, együtt élveztük az alkotás örömeit. A sikerélmények méginkább alkotásra ösztönözték őket. Rajzpályázatokon vettünk részt, eredményeink is voltak, kiállításon is szerepeltek alkotásaink.

Régóta részt veszek a nyári táborok lebonyolításában. Eleinte a természetjáró és a vízi táborban, mint nevelőtáncár, vállaltam feladatot. Fárasztó, felelősségteljes, de nagyon szép feladat. A nap 24 órájában gondoskodni, programot szervezni, felügyelni. 8 éve a vízi tábor vezetője vagyok. A feladatom ettől kezdve már nemcsak a gyerekek, hanem a nevelők irányítása, munkájuk megszervezése, koordinálása, a tárgyi feltételek megteremtése is lett. Igyekeztem a táborozás lehetőségét a szociálisan rászoruló családok gyermekei számára is

elérhetővé tenni. Szponzori támogatások, természetbeni felajánlások mind ezt a célt szolgálták. Köszönetképpen támogatóinkat meghívtuk a tábor ideje alatt egy vízi túrára, egy tábortüzes estére. Úgy gondolom, a munkánk sikeres, ugyanis évről évre emelkedik a táborozó gyermekeink létszáma. Természetesen ez az érdem nem csak az enyém. Nagyszerű pedagógusok dolgoznak mellettem, akik szintén szívükön viselik gyermekeink nyári szabadidejének hasznos, kulturált eltöltését.

Több mint 30 éves tanítás, nevelés után még mindig elmondhatom, jól döntöttem. Nagy öröm számomra,

amikor felkeresnek régi tanítványaim, s elújságolják, mi lett belőlük, hogyan alakult életük. Felidézzük a múltbéli élményeket, az emlékeket, hogy milyen jó is volt akkor és ott, s olyan, mintha most történt volna.

Végül egy keleti bölcs gondolatával szeretném befejezni mondandóimat::

*"Ha azt akarod, hogy emlékezzenek rád, vigyél virágot,
Ha azt akarod, hogy sokáig emlékezzenek rád, ültess fát,
És ha azt akarod, hogy soha ne felejtessenek el, nevelj gyerekeket!"*

Gulyásné Dudás Valéria

55.

55 év után újra együtt...

Rendhagyó találkozóra jöttünk össze szeptember harmadikán Budaörsön, ahol az 55. éves általános iskolai találkozónkat tartottuk meg. Nagyon örültem, hogy sokan vállalták ezt a kis kalandot, kis kirándulást. Mi már ingyen utazhatunk és nem telt haszontalanul a vonaton töltött idő sem. Heten jöttek egy irányból, volt alkalom a beszélgetésre. A hétköznapi napokon mindenki siet, legfeljebb csak pár szót váltanak az utcán vagy közérben. Baranyi Misiék segítségével el tudott jönni Kövér Erzsike és Petrányi Miklósné tanárnő is. Hazajöttek Münchenből Gömöri Marikáék. Igazolatlanul távol csak Papp Feri volt. Elővettük a régi fotóalbumot, emlékeztünk az elhunyt osztálytársakra: Eszes Etelkára, Józsa Kálmánra, Matók Sanyira, Németh Vendelre, Tóth Ferire.

Menyhártné Marika néni üdvözlét küldte, sajnos a hosszú útra már nem vállalkozott. Telefonon köszöntött mindenkit ötödikes osztályfőnökünk, dr. Nyíri Jenőné Éva néni. Szabó Lőrinc: Ima a gyermekekért című versét szavalta el, melyet telefonos kihangosításban hallgattunk megatódva. Osztályfőnökünk szintén verssel készült, mindenki kapott egy kézzel írt példányt Várnai Zseni: Retusált fénykép című verséből: „... az évek fátyolt szőnek a szemem, /egy retusált fény-

képet őrizünk, / s nem vesszük észre, hogy megöszülünk.” Bizony megöszültünk, de egy pár órára újra fiatalnak éreztük magunkat, jókat nevtünk a régi csínytevéseken, saját gyerekes dolgainkon.

Terike (hiszen egy idősek lettünk osztályfőnökünkkel, mi az a 9 év ebben a korban) most is jó példákat hozott. Nekem nagyon tetszenek bölcsességei, és köszönet érte. Mint anyuka, nagymama, ha gyerekei kérdezik, merre vagy nagy, úgy kérdez vissza – „Merre legyek?” Ha hívják, megy, ha tud, segít, és teszi ezt a család és ismerős kérésére is. Így gondolkodom én is.

A másik, amit elmesélt, nagyon bölcs és hasznos dolognak tartom ezt is, hiszen minden családban elő-

fordulnak viták, nemcsak férjfeleség, de szülő és gyerek között is, és sokan nem tudják kimondani, hogy „bocsánat” vagy „megbocsájtok”. Terike tanácsa, hogy nevezzünk ki két poharat/teás vagy kávé csészét „béke pohárnak”. A bocsánatkérés helyett elég invitálni a másikat, hogy „vegyük elő a béke poharat” és üljünk le meginni valamit.

Az eltelt 55 év alatt ez volt a harmadik találkozónk. Bízom benne, hogy lesz még minél több. Sokan gondoltuk, hogy jó lenne ezt sűrűbben megrendezni. A találkozásokhoz nem szükséges az évforduló. Rajtunk nem múlik! Várunk Benneteket máskor is szeretettel.

Veliczkyne Koncsik Ica

60.

60 éve, de régen is volt...

1956-ban fejeztük be általános iskolai tanulmányainkat a mai Fajtakísérleti épületében. Mindannyiunk életében rengeteg jó és rossz dolog történt ennyi idő elteltével.

2016. szeptember 24-én ismét megszerveztük a végzős osztályunk találkozóját, amit többször is ünnepeltünk a „60” év alatt.

1956-ban 15-en végeztünk, sajnos ketten már nem lehetnek közöttünk: Eszes Éva és Nagy Irén, szeretettel emlékeztünk rájuk. A régi osztályunkból 8 fő volt jelen. Többen sajnos szinte sosem jöttek el, amit nagyon sajnálunk, hiszen, akik távol kerültek Boldogházától, azokkal talán még jobban szerettünk volna találkozni! Mi öreg diákok egy vidám délutánt töltöttünk együtt, jókat beszélgetve a régi emlékekről.

Tanáraink közül nagyon vártuk a találkozást Menyhátrné Marika nénivel, de sajnos végül nem tudott eljönni. A találkozó után Muhari Tibor osztálytársunk felkereste, és mesélt mindenkiről. Nagyon hálás volt ezért Marika néni, egy megható levélben üd-

vözölt minket, amelyet Tibor mindenkinek továbbított. Nagyon köszönöm valamennyi osztálytársam nevében a szívmelengető szavakat. Kívánunk Marika néninek nagyon jó egészséget, hogy legközelebb együtt mesélhessünk a régi emlékekről!

Benke Tibor, Fülöp Olga,

Hábencius Mária, Kertész Mária, Matók Erzsébet, Muhari Tibor, Simon Piroska, Szádvári Katalin (Durucz József betegség miatt nem tudott eljönni, kívánunk neki jobbulást!)

*Matók Erzsébet
(Matók Dezsőné)*

Gyermekeink örömére

Az Európai Mobilitás hét alkalmából szervezett rajzversenyen boldogházi gyermekek is részt vettek. A 2. osztály közös képe különdíjban részesült, mely a résztvevőknek és felkészítőjüknek pénzzutalommal járt. Az eredményhirdetésre a Római Kalandparkban került sor, ahol a gyermekek kipróbálhatták a park játszóeszközeit. Köszönjük Hambergerné Válik Sarolta felkészítő munkáját, melynek során gyermekeink ilyen élmennyel gazdagodhattak.

Szűcsné Kövér Szilvia

Konfliktuskezelés az óvodában

*„Tudod-e, hogy a kezdet a legfontosabb, általában is,
de különösen a fiatal és zseni lényeknél?
Hiszen leginkább ilyenkor lehet őket formálni,
s ilyenkor vésődik beléjük az a forma,
amelyet bennük kialakítani akarunk.”
(Platon)*

Magyarországon egy átlagos gyermek 2-3 éves kora körül kerül először társas, intézményi keretek között működő csoporthelyzetbe. Ez az időszak többek között a szociális érettség, a kommunikáció és a konfliktushelyzetek kezelésének szempontjából is mérőföldkő. A kortárs csoport fejleszti a segítőkészséget, a mások iránti érdeklődést, de teret nyújt a versengésnek is. A gyerekek el kell fogadnia, hogy most már nem csak körülötte forog a világ, és neki is alkalmazkodnia kell a társakhoz. Ez pedig az esetek egy részében összeütközésekhez vezet. Kiscsoportban a gyermekek szociális készségei még nagyon különbözhetnek egymástól. Az óvodai nevelés célja, hogy a heterogén családi környezetből jövő gyermekek nagycsoportos korukra elérjék azt a szociális fejlettségi szintet, mely elengedhetetlen a kiegyensúlyozott iskolai teljesítményhez, és adekvát legyen a különböző szociális helyzetekben.

A nevelői környezet szerepe a kisgyermekkor konfliktusok megoldásában

A kisgyermekkorban felmerülő konfliktusok megoldásában fontos szerepe van a felnőtteknek. Mint számos egyéb dologra, a konfliktuskezelésre is meg kell tanítani a gyermeket. Ennek elsődleges forrása a szülő által nyújtott modell. Éppen ezért egy induló óvodacsoportban még nagyon változó a megoldásmód. Az óvodában felmerülő gyermekek közti konfliktusok megoldásának elősegítése elsősorban óvodapedagógiai feladat, de a helyzet mérlegelése után a szülőket is tájékoztatni kell a felmerülő problémáról.

A felnőtteknek fontos szerepe van abban, hogy

- Ne oldjanak meg minden problémát a gyermekek helyett. Hagyják őket saját tapasztalatokat szerezni.
- Feleslegesen ne avatkozzanak be azok rendezésébe, mert ezzel a felnőtt megoldásaitól való függés alakul ki a gyermekben.
- Ugyanakkor teljesen szabadjára sem szabad engedni a konfliktust, mert a rossz megoldásmódok rögzülhetnek. Pl. verekedés, káromkodás, köpködés stb.
- Az otthon maximálisan konfliktusmentes környezetben nevelkedő gyermekek az életbe kilépve felkészületlenek lesznek a mindennapi veszélyekkel szemben, mert nem alakult ki bennük a megfelelő védekezési képesség. (A testvérfeltékenység, dackorszak és a szülővel való egyéb konfliktusok ebből a szempontból jó terei a konfliktuskezelés tanulásának)
- Hosszú távon a konfliktusok megoldása csak erőszakmentesen képzelhető el! Ha a környezet az erőszakot hangsúlyozza, akkor a modelltanulás elve alapján ez lesz az elfogadható a gyermek számára. Az erőszak ellen aktívan fel kell lépni! Valóban előfordulhat gyermekeknek viselkedés változás (pl.: verekedés), amennyiben életükben nagyobb változások lépnek fel. Ilyen kistestvér születése, költözés, a gyermek vagy szülő (rokon) nagyobb betegsége, akár maga az óvodakezdés. Ezekben az esetekben a probléma átmeneti szokott lenni. Testvér születése esetében fontos, hogy biztosítsák a nagyobbik gyermeket is szeretetükről, töltsenek kettesben több időt együtt, ahogyan ezt tették is. Többször mondják ki szóban is,

hogy szeretik. Dicsérik sokat. Próbáljanak minél több olyan tevékenységet találni, amiben ügyes gyermekük, amit szívesen csinál. A büntetés helyett próbálják meg azt a módszert alkalmazni, hogy amennyiben helyesen cselekszik (nem verekszik aznap), akkor a szóbeli mellett valamilyen tárgyi megerősítést is kapjon. Gyűjthet piros pontot, matricát. Bizonyos elért szám után pedig kisebb ajándékot. Ezt pontosan meg kell előre beszélniük, hogyan történik majd. Ha verekszik, akkor pedig nincs büntetés, egyszerűen nincs jutalom. Ugyanakkor fontos lenne beszélni arról is, hogy miért verekszik az óvodában. Meg kellene értenie, hogy az agresszív viselkedés nem oldja meg a problémákat. Figyeljenek arra is, hogy esetleg a tv-ben nem lát-e erőszakos cselekményeket, akár rajzfilmeket is. Ha előfordul ilyen, akkor arról is beszélniük kell. Bár több szakember is biztosította Önöket, arról, hogy nincsen nagyobb probléma gyermekükkel, és csökkent is az agresszív viselkedés, amennyiben továbbra is nyugtalanítja gyermeke viselkedése, akkor keressenek fel ismét gyermekpszichológust.

Az óvodáskorú gyermekek esetében a dühös érzések kezelését alaposan megnehezíti, hogy ez a korosztály még csekély szókinccsel rendelkezik, és nehezen tudja kifejezni érzéseit és szükségleteit az egyéb megszokott módokon kívül. A dühroham akkor tör ki, ha a kicsi nekifeszül a világnak, de a világ meg se moccan, és erre ő tombolni kezd. A dolgot sok minden kiválthatja, de a háttérben legtöbbször valamilyen frusztráció húzódik meg. Például

kiderül számára, hogy valamit nem tud megcsinálni, amit akart, mert még nem elég ügyes vagy erős, vagy egyszerűen kifogy a béketűrésből, mert nem kap meg valamit. Az érzelm kifejezés gyakori módja a verekedés és a harapás, ami természetesen nem elfogadható.

Az óvodás gyermekek konfliktusai

Két vagy több gyermek konfliktusát kívülről nézve nagyon nehéz megoldani. Óvodáskorban természetesen közbe kell lépni, de nem lehetünk „igazságszótók.” A pedagógus sem. A szülő pedig általában csak később tudja meg a történeteket, így közbeavatkozni nem tud, viszont ronthat a helyzeten, ha utólag vagdalkozik. De akkor mit tehetünk? Ha a gyermek otthon arról panaszkodik, hogy bántják, ne hagyjuk szó nélkül! Jelezni kell a problémát az óvónőnek, aki ezután meg tudja figyelni a gyermek viselkedését. Utána érdemes az érintett szülőkkel (és a pedagógussal) közösen megbeszélni a fennálló konfliktust, de szükség esetén pszichológus szakembert is bevonhatnak.

Az is előfordulhat, hogy a pedagógusnak van meglátása a gyermekkel kapcsolatban. Ebben az esetben is a személyes konzultáció a célravezető formája a probléma tisztázásának. Tartsuk tiszteltben az óvónő véleményét, és azt sem árt figyelembe venni, hogy ő más szempontból látja a gyermeket. Sokan az óvodában másként viselkednek, mint otthon, vagy bizonyos otthon elfogadott dolgok csoportban nem működnek. A pedagógusokkal való kommunikáció fontosságát nem lehet elégszer hangsúlyozni! Sokan későn keresik fel az óvónőt a problémával, és addigra már kezelhetetlen a helyzet.

Mit szabad és mit nem!

Ha azon kapjuk, hogy megütött valakit vagy bennünket, erélyes, nyugodt hangon mondjuk neki: „Nem!

Ütni nem szabad!” Vonjuk ki a helyzetből és magyarázzuk el neki egyszerűen és érthetően, miért nem megengedhető ez a viselkedés. Törekedjünk arra, hogy ne felülkerekedni akarjunk gyermekünkön, mert ezzel csak ellenségesebbé tesszük őt. Kulcsfontosságú, hogy ne engedjük, hogy kihozzon bennünket a sodrunkból, maradjunk nyugodtak! Fogadjuk el érzéseit, és hozzuk tudomására, hogy látjuk, hogy kellemetlenül érzi magát. „Látom, hogy valami feldühített, de ütni nem szabad! Fájdalmat okozol a másoknak! Emlékszel, mit kell tenned, ha dühös vagy?” Hagyjuk, hogy el tudjon csendesedni, ha pedig készen áll rá, beszéljünk meg vele, mi történt, és mit tegyen legközelebb!

Derítsük ki a verekedés valódi okát

Ha a játszótárs elveszi a kedvenc játékát, vagy anyu nem ad egy falat csokit, elég, hogy az elégedetlenségből verekedés kerekedjen, mert egyszerűbb így hangot adni a rossz érzéseknek, semmint kifejezni, mi is történik valójában. Ha a gyermek úgy érzi, hogy elveszíti az irányítást a dolgai felett, valószínűleg agresszívan fog reagálni. Ilyen helyzet pl. a testvér születése vagy akár a költözés. Ha rendszeresen ugyanazt a társát üti meg, talán a másik valamiért frusztrációt vált ki belőle. Érdemes megfigyelni a helyzeteket, felderíteni a valódi okokat. Ha az óvodában történik, kérjük az óvónő segítségét!

Problémamegoldás játékkal

Tartsuk szem előtt, hogy azt kívánjuk megtanítani gyerekünknek, hogy a fizikai agresszió semmilyen formában nem megengedhető. Amikor azt mondjuk: NEM, fontos, hogy alternatívát is kínáljunk, hogy az ütés helyett hogyan fejezze ki érzéseit gyermekünk. Ebben sokat segít a szerepjáték, amelyet gyermekünkkel nyugodt pillanatokban

játszhatunk. Játsszuk el azokat a helyzeteket, amelyekben gyakran előfordul, hogy gyermekünk agresszívvá válik! Legyen a játékban egy tanácsadó figura, aki elmondja, mi a helyes megoldás, amikor hasonló dolog történik. A dühös érzéseket megszemélyesítő figurát is választhatunk, amelyik kimondja, mit érez! A szereplőket megszemélyesítő figurákat válasszuk ki együtt! Adjunk neki neveket! Éles helyzetben is segítségül hívhatjuk ezeket a szereplőket, akik segítenek felidézni, mi a helyes megoldás, amikor csak szükséges!

Dühös érzések szavakba öntve

Tanítsuk meg gyermekünknek, hogyan fejezze ki dühös érzéseit! A düh természetes és elfogadható, ugyanakkor azt keressük, hogy milyen formában szabad és milyen formában nem szabad kifejezésre juttatni, ami történik bennünk! Gyermekünk számára megengedett, ha azt mondja: „Ez feldühít.” vagy „Ez rosszul esik!”, illetve „Bántasz engem!” Tanítsuk meg gyermekeinknek, milyen érzelmeket élünk át különböző helyzetekben, és milyen arckifejezések tükrözik, amit átélünk! Készítsünk közösen érzelmeket kifejező arcocskákat, és ha beszélgetni kezdünk gyermekünkkel, kérjük, hogy mutassa meg, melyik állapot írja le leginkább, ami történik vele. A célunk mindig az, hogy segítsünk gyermekünknek egészséges, megengedhető formában kifejezni érzéseit!

Végül, de nem utolsósorban, beszélgessünk otthon sokat a gyermekünkkel! Egy kisgyermek még nem biztos, hogy mindent megért, ami az óvodában történik. Könnyen lehet, hogy félreért bizonyos helyzeteket, és sokszor csak azt érzi, valami nincs rendben. A közös beszélgetés célja pedig nem csupán az információszerzés, hanem ezzel segítünk feldolgozni az óvodában történt eseményeket.

Köszöntő

2016. szeptember 29-én a Mesevár Óvoda gyermekcsoportjai köszöntötték és színvonalas műsoraikkal szórakoztatták az idősebb generációt, akik óvodánk programjainak lebonyolításában segítettek munkánkat. A Maci csoport óvodásai körjátékokkal, a Vuk csoport óvodásai versekkel és körjátékokkal fejezték ki tiszteletüket. A műsor után együtt elfogyasztottuk az óvodások által készített süteményt. A meghívottak is édességgel kedveskedtek gyermekeinknek. Mi fiatalabbak nagyon örülünk, hogy településünk nyugdíjasai megérték azt a kort, amikor lehetetik a lantot, s élvezhetik nyugdíjas éveiket. Arra kérjük az időseket, hogy még ne hagyjanak magunkra, hiszen szükségünk van az évek során összegyűjtött bölcsességre, tapasztalatra, s kérjük, egyengessék továbbra is utunkat. Köszönjük a példamutatást, az emberi értékeket, melyeket belénk csepegtettek. Kívánjuk, hogy bajaik, problémáik ellenére is élvezzék az életük minden egyes pillanatát, mert hatalmas ajándék az élet, és éppoly nagy kincs az, hogy embernek születtünk. Az év minden napján érezzék a családot, a társadalom megbecsülését. Érezzék, hogy szükség van Önökre, érezzék, hogy vannak dolgok, amit jobban tudnak, vannak dolgok, amit csak Önök tudnak.

*Cseke Izabella
Óvodapedagógus*

Mihály napi zsíroskenyér parti

Szeptember első hetében „becsengettek” az óvodába is. A csoportszobák megteltek szibongó gyerekekkel, akik egymást túlharogva mesélték nyári élményeiket óvó néniknek, dadus néniknek. Az első pár nap az ismerkedés jegyében telt, az új csoporttársak és a most kezdő kiscsoportosok körében. De az idő gyorsan szaladt, és máris készülni kezdtek az első nagy programjukra, a várva várt zsíroskenyér partira.

A Mihály napi zsíroskenyér parti szinte már hagyomány az óvodánkban. Minden év szeptemberében

kerül megrendezésre, a hónap végén egy szép őszi délutánon. Ez most szeptember 23-án történt, gyönyörű napsütéses időben. Óvodásaink nagyon várták, hogy ebéd után elinduljanak a játszótérre. A Maci és a Vuk csoport is készült műsorral, amit nagyon ügyesen elő is adtak. A műsoruk után következett a nap fénypontja, a zsíroskenyér evés. Ki – ki hogy szereti: lila hagymával, vöröshagymával, paradicsommal, paprikával? Esetleg almával, körtével, szőlővel? De aki nem szereti a zsíros kenyeret, az ehetett: vajaszt, szalámisat, méze-

set, sőt üres kenyeret is. Akinek ez sem felelt meg, az sem maradt éhen, volt pogácsa sajtos, krumplis, fonott kalácskák, sajtos tallérek, tekercskék és sok – sok finom gyümölcs. Miután mindenki jóllakott, leöblíthette finom teával, amit a konyhas néni készített nekünk. Köszönjük szépen, mind elfogyott! Azt mondják, tele hassal nehéz a mozgás, ezt pedig cáfolom. Az uzsonna után vetélkedő következett az óvó néni szervezésében. Kicsiknek, nagyoknak, anyukáknak, apukáknak, nagymamáknak, nagytesóknak. Almát szedtünk, krumplit

ültettünk és szedtünk, diót dobáltunk, kúsztunk, másztunk, futottunk, ugráltunk, nagyokat neveltünk egymáson és saját magunkon. És persze győztünk. Mindenki, kivétel nélkül. Hiszen egy nagyon szép szórakoztató délutánt töltöttünk együtt gyermekeinkkel.

Reméljük, nagyon – nagyon sokáig fennmarad, és ténylegesen hagyománnyá válik a Mihály napi zsíroskenyér parti.

Az OSZSZ és az óvoda dolgozói, gyermekközössége nevében szeretnénk megköszönni a sok – sok felajánlott finomságot, gyümölcsöt, sütit és minden szülő segítségét.

Czapkó Anikó

Állatok világnapja

"Akármilyen rövid a pillanat, mely része a mellettünk élő állatok életének, felélénkíti a miénket, és minden szempontból jobbra, tartalmasabbá teszi azt."

(John Muir)

Az állatok napját 1931. óta ünneplik világszerte, hazánk a rendszerváltás után csatlakozott a kezdeményezéshez. És miért pont október negyediké? Ez a nap Assisi Szent Ferenchez köthető, aki híressé vált állatszeretetéről, természet közeli, egyszerű életmódjáról. Az emberek mindig is szívesen vették körül magukat állatokkal. Ezek az élőlények szebbé, vidámabbá teszik életünket, megszínésítik a szürke, unalmas, monoton hétköznapiakat. Megtanítanak felelősséget vállalni, gondoskodni valakiről. A Jászboldogházi

Mesevér Óvoda is megünnepelte az állatok világnapját projekthét keretén belül. A játékok, versek, dalok, mozgás, mese, számosság fejlesztése, rajzolás, festés, mintázás is ehhez a témához kapcsolódott. A játékok rengeteg ismeretet nyújtottak a gyerekek számára, sok új kifejezéssel, szóval bővíthetett szókincsük. Azon munkálkodtunk, hogy minél több ismeret-
hez, élményhez, tapasztalathoz juttassuk őket. Az idén is meghívást kaptunk Kispál Sándorhoz és feleségéhez, Aranka nénihez bárányokat simogatni. Élünk e remek lehetőséggel, és egy szép élménnyel gazdagodtunk, amit nagyon szépen köszönünk nekik.

A Vuk csoport ellátogatott a jászberényi állatkertbe, ami felejthetetlen élmény marad óvodásainknak.

Cseke Izabella
óvodapedagógus

Tudnivalók az óvodakezdésről, beszoktatásról

Néhány ötlet az ovi megismertetéséről:

- Meséljünk sokat az óvodai életről, saját tapasztalatainkról.
- Anya, apa is volt ovis címmel nézegessünk régi fotókat.
- Sétáljunk el az óvodához, ha lehet, kukkantunk be.
- Készítsünk rajzot az épületről, játékokról, jelekről.

Ha tudjuk, milyen jelet kap csemeténk, vásároljunk olyan kiegészítőket (matrica, hajcsat stb.).

A nagy napon:

- Fontos, hogy jól induljon a nap, ne legyen feszültség a kicsivel. Ha válogatós, legyen a kedvence a reggeli, ha ő szeretné eldönteni, milyen ruhát vesz fel, engedjük, hogy kettő adott darabból, ő választhasson.
 - Minden személyes holmijába rajzoljuk bele a jelét. Kár lenne két egyforma váltócipő miatt bizonytalanságban hagyni gyermekünket.
- A kicsitől való elbúcsúzás az óvónővel való egyeztetés szerint történjen.

Hogyan viselkedjen Anyuka, miközben megszakad a szíve?

- Határozottan és szeretgetve.
- Időhúzást igyekezzen elkerülni. Ezt nagyon nehéz, mert vannak gyerekek, akik profik abban,

hogy: Csak még ezt mondom, csak még ezt néz-
zük meg együtt, még egy puszi.

- Határozottan köszönjön el a gyermekétől.
- Csak és kizárólag távozás után pityeregjen!
- Ne menjen vissza a csoportba ellenőrizni, hogy minden rendben van-e, vagy mondani valamit az óvónőnek. Inkább kérjen meg egy dajka nénit az üzenet átadására.
- Betartja a gyereknek tett ígéretét, azaz csak olyat ígér vagy mond, ami igaz, ami betartható. (Figyelemelterelésnek sem jó, hogy: Majd bekucskál egy manó-, mert úgysem történik meg. Illetve nem mondjuk, hogy ebéd után jövök érted,

ha dolgoznunk kell, és nyilvánvalóan ott kell aludnia az oviban.)

- Hisz az óvónőknek, bízuk tapasztalatukban.
- Következetes. Pl. nagyon nem jó, ha nem rendszeresen járnak oviba, mert a gyereket teljesen összezavarja, és akkor is azt hiszi, otthon maradhatna, amikor a szülőnek dolgozni kell. Fontos, hogy megtanulja: anya, apa reggel elvisz, de délután jönnek értem. Ez így megy pár napig, aztán otthon vagyunk mindannyian.

- Minden hiszti azért van, hátha nem kell az oviban maradni. Egy elérékenyülés, engedés csak újabb tiltakozást szül, és a beszoktatás folyamata nyúlik, mint a rétestészta.

Patner az óvónőkkel: A közös cél elérése érdekében illik megfogadni az óvó néni tanácsait, hiszen ők látják a gyerek óvodai életét. Gyakran a tomboló gyerek anyuka távozása után kisangyal lesz, és jól érzi magát (a szülő pedig lerágja mind a tíz körmét, hogy mi lehet a gyermekével). Ez egy játszma. Ha bedőlünk neki, a gyermek újra és újra nekikezd, és egyúttal sakkban tartja a szülőt, bűntudatot gerjesztve benne. Meg kell értetnünk vele, hogy a ruhánál volt, bemenetelnél nincs választási lehetőség.

Olyan is előfordul, hogy a kicsi első pillanattól fogva örömmel veti bele magát az óvodai életbe. Ilyenkor sok anyuka nagyon büszke, de el is bizonytalanodik saját szerepét illetően. Általában ezek a gyerekek később, talán hetekkel az első nap után ejtenek könnyeket, mert addigra már rutinszerűvé válik számukra az ovi, és nem inspirálja őket annyira az újdonság.

Teljesen természetes azonban a tiltakozás, hiszen egyúttal azt is jelzi, hogy otthon szeretetteljes, biztonságos légkör vette körül. Persze ugyanez igaz az előbb említett gyerekekre is, csak őket kezdetben hajtja a kíváncsiság is.

Van, amikor a gyerek akkor kezd cirkuszt csapni, amikor jönnek érte, mert nem akar hazamenni. Általában ilyenkor az egész napi kontrollt tombolják ki a gyerekek (nekik már az is egyfajta korlát, hogy sorba kell állni). Nem a szülő ellen szól, csak a feszültségét vezeti le így. Ha mindennapos a dolog, és huzamos ideig tart, lehet, hogy el kell gondolkodni, nem otthon van-e túl sok szabály. Itt is fontos a határozottság. "Vezeklésként", amiért ott hagytuk az oviban, nem tűrhetjük a durvaságot, földön fetrengést, csapkodást. Nehéz, de a legjobb megőlelni a kicsit és várni, míg megnyugszik.

Ami még segíthet:

- Ne az óvó néni legyen a Mumus, aki majd megtanít szépen enni, meg cumit elhagyni. Hogyan is bízhatna a gyerek egy olyan emberben, aki elveszi a legkedvesebb tárgyát? Ezeket a problémákat a szülőnek kell még otthon orvosolni.
- Fokozatosság elvének követése: Pl. egy hétig ebédig kell ott maradnia, majd pár hétig, ha tehetjük, ebéd után vigyük haza, és csak utána aludjon ott. Természetesen, aki dolgozik, attól nem várható el ilyesmi, de az első napokat még célszerű nekik is így lefolytatni, ha szabadságuk engedi.
- Ha nehéz az oviba indulás, feldobhatjuk valamilyen érdekes vagy kedves tárgy bevitelével, megmutatásával. Pl.: könyv, virág, termés. Ezt nagyon szokták élvezni a gyerekek, és az óvó néni reakciója is kedvező. Viszont arra ügyeljünk, hogy ne értékes, féltett vagy balesetveszélyes tárgy legyen.

Ha minden gördülékenyen vagy gördülékenyebben haladt, jutalmazzuk meg a kicsit otthon vagy haza felé. Nem kell feltétlenül venni valamit. Lehet az egy közös fürdés, táncolás, játék vagy a kedvenc ételének elkészítése stb.

A legrosszabb, amit anyuka tehet:

- Bízattja a gyereket, miközben riadt a tekintete. (A gyerek azt gondolja: Anya is fél, úristen, mi lesz itt?!)
- Sír. (Anya szomorú miattam, nem érezhetem jól magam.)
- Visszamegy a csoportba vagy leskelődik. (A gyerek meglátja és azt hiszi: Máris hazamehetek! vagy másik kisgyerek fakad sírva, mert eszébe jut anyukája, vagy csalódott, hogy az övé miért nincs itt.)

Mindent megold a gyerek helyett, még válaszol is helyette. (Teljesen önállótlan lesz a kicsi, és elveszítettnek fogja magát érezni, hisz az óvó néni képtelen lesz 25 gyerek mellett csak az ő igényeit ki-elégíteni.)

Amit mindenképpen mondjunk el az óvó néniknek:

- Szülők telefonszáma.
- Betegség, allergia, allergiás reakciók.
- Utált, undort keltő ételek.
- Becenév, amin szólítják a gyereket.

Ki és mikor jön a gyerekért az óvodába. (Ezt a gyerekeknek is minden nap el kell mondani.)

Boldogházi beszélgetések

A legtöbb kisgyerek rajong az állatokért, sokaknál ez az érzés felnőtt korukban is megmarad, azonban nem mindenki választja hivatásának az állatok gondozását, tartását.

Tóth Melinda ezt az utat járta be, gyermekként is megvolt, és felnőttként is megvan benne az állatok szeretete, az irántuk érzett felelősség.

A munkád iránti szeretetet megalapozta a gyermekkorodban kialakult kapcsolatod az állatok világával. Ez az érdeklődés az évek során csak erősödött. Milyen út vezetett idáig?

Kisgyerekként is nagyon szerettem az állatokat. Akkor Jászsószentgyörgyön laktunk. Apa állattartással foglalkozott, és én mindig körülötte voltam. Emlékszem, volt egy kis talicskám, azzal segítettem az etetésben. Időnként kiszöktem hozzájuk, és ott találtak rám a szüleim az állatok között.

De nagyon szerettem a kisállatokat is. Volt saját kutyám és cicám, a legkedvesebb Pötyi kutya volt. Amikor iskolás voltam – már Jászboldogházán –, minden reggel elkísért az iskolába, majd órák után elém jött, mindig várt rám.

Kedvencem volt a csincsilla, a degu, és volt vadászgörényem is. Ezeket többször vittem el megmutatni az osztálytársaimnak.

És honnan ered a lovak iránti érdeklődésed?

Még ovis voltam, és apa szomszédjában tartottak lovat. Sokszor átmentünk oda, megsimogathattam ápolgattam, később már etetgettem, és nagyon megszerettem. Amikor felültettek rá, az volt a legjobb.

Ez az érdeklődés megmaradt iskolás koromban is, akkor már lovagolni is tanultam.

Emlékszem, a 8. osztályos pályaválasztáskor csak lovasiskolára gondoltál.

Bábolna viszonylag távol van a Jászságtól, hogy esett a választás az ottani iskolára?

Több iskola közül választottam. Döntő szempont volt a gyakorlati hely, ott közel négyszáz lóval foglalkozhattak a diákok.

Az iskola nagyhírű volt, az ország minden területéről, sőt még külföldről is jöttek ide tanulni.

Hogy emlékszel vissza a bábolnai évekre?

Szerettem ott lenni, szép emlékeim vannak, szívesen gondolok ezekre az évekre.

Valóban kicsit távol volt az otthonomtól, de ez sem okozott gondot. Budapesttől sok diáktársammal utaztunk együtt, ilyenkor nagyon vidáman telt az idő. Bábolna az ország nagyon szép vidékén fekszik, mindenütt ellátott jó kis város. Már 30 éve évről évre megren-

Névjegy

Neve: Tóth Melinda

Született: Budapest, 1995. július 11.

Szülei: Tóth István /Jászsószentgyörgy/
gazdálkodó
Szűcs Csilla
könyvelő

Testvére: Tóth Csilla

Iskolái: Pettkó-Szandtner Tibor Lovas Szakképző
Iskola és Kollégium
Bábolna

Munkahelyek:

Jászsószentgyörgyi Lovas Centrum és
Magyar Udvar
Kincsem Lovaspark
Tápiószentmárton

dezik a Bábolnai Gazdanapokat, a nemzetközi agrár és agrárgép kiállítást, amelynek az országban és külföldön is nagy híre van.

Rendszeresen szerveztek a városban díjugrató, military és távlovas versenyeket is, amelyek szervezésében, lebonyolításában és technikai munkálataiban szívesen vettem részt.

Az ott töltött 4 év alatt sok barátot szereztem, akikkel azóta is kapcsolatban vagyok.

A tanulással nem volt gond, mivel a lovakról minden érdekelt, így mindent meg akartam tanulni.

És az iskolához fűződik az egyik legemlékezetesebb versenyem is.

Említetted a versenyzést. Már általános iskolás korodban is részt vettél különböző versenyeken. Emlékszem egy édesanyádtól érkezett sms-re, amelyben örömmel tudatta, hogy győztél.

Mint mondtam, a lovakkal kapcsolatban minden érdekelt, de a lovaglás volt az igazi szenvedély.

8 éves koromtól edzővel tanultam lovagolni. 12 éves voltam, amikor megkaptam Tündi nevű lovamat, ő a mai napig a kedvencem.

Az edzőm biztatására indultam versenyeken. A legelső alkalommal – akkor 12 éves voltam – azt mondta, hogy menjünk el, nézzünk meg egy igazi versenyt, és a tudomon kívül benevezett engem is. Egy első verseny, számomra idegen, 3 éves csikóval indultam – ez akkor elég riasztóan hangzott -, de megnyertem életem első versenyét.

Innentől folyamatosan versenyeztem, de már a saját lovammal, és minden alkalommal az első három helyezés valamelyikét nyertük meg.

Gratulálok az eredményeidhez! Meséld a legemlékezetesebb versenyről!

A legelső nyeregszemlén voltunk Ópusztaszeren. Első éves voltam Bábólnán, én képviseltem az iskolát, és Tündi nevű lovammal versenyeztem. A verseny két részből állt, volt ügyességi és elméleti része. A lovammal hibátlanul teljesítettük a pályát, és mi voltunk a leggyorsabbak, a közönség állva tapsolt nekünk.

Nyertünk, így az iskolák közötti versenyben az én iskolám lett a győztes, és a nyeregszemléhez méltóan nyertünk egy szuper nyerget.

Ha bármikor erre a versenyre gondolok, tudom, hogy folytatnom kell, újra éreznem kell a lovammal a verseny izgalmát.

Most is felderül az arcod, amikor mindezekről beszélsz, miért hagytad abba mégis a versenyzést?

nom.

Mindig többes számban beszélsz magadról és a lovaról. Ennyire szoros a kapcsolatotok, hogy szinte egyenrangú félként kezeled?

Nagyon fontos, hogy a lovas és a ló között meglegyen az összhang.

A mi kapcsolatunk valóban nagyon erős, szinte egymás rezdüléséből tudjuk a következő lépést, nyugodtan mondhatom, hogy ismerjük egymás gondolatait. Ez másoknak is feltűnt, és az egyik versenyen ezért különdíjat kaptunk.

A lovasiskolás szép évek után könnyen találtál munkát?

Szinte azonnal munkába állhattam. Jászalsószentgyörgyön a lovardában telepvezetőként dolgoztam másfél évig.

Most a tápiószentmártoni Kincsem Lovasparkban dolgozol. A váltással keresed az újabb kihívásokat?

Gyerekkoromban itt a Lovasparkban tanultam először lovagolni edzővel.

Sokszor jártam itt, még a 8. osztályos ballagási vacsorát is itt tartottuk.

A park 19 hektár területű, és nagyon szép. Lehetőség van családi rendezvények, esküvők, konferenciák, edzőtáborok rendezésére. Osztálykirándulásra is jönnek ide a diákok. Ilyenkor van mód fogathajtásra, csikóskodásra, lovaglásra és még sok mindenre. Ez a sok lehetőség vonzott igazán, így április óta itt dolgozom.

Fél év elteltével hogy érzed, megtaláltad, amit kerestél? Mi itt a munkád?

Mindent kell csinálnom. Gondozom a lovakat, lovagoltatok, fogatozok, csikóskodok. Mivel esküvőket is szervezünk itt, az ifjú párt esküvői hintón viszem.

Kedvencem a kockolás, a pusztá

ötös. Ez azt jelenti, hogy a két hátsó lovon állva hajtom az eléjük befogott lovakat, a puszta ötösben három befogott lovat. A mostani rekord a két hátsó ló elé befogott 15 ló, ez a puszta 17-es. Már kiskoromban is érdeklődéssel figyeltem, nagyon izgalmas volt számomra, és itt kaptam rá lehetőséget, hogy megtanuljam. Ezt később is mindenképpen folytatni szeretném.

A puszta ötös

A hét minden napján reggel 7-től délután 5-ig dolgozom, időnként egy szabadnapot vehetek ki. Motorral járok át, de ezt is élvezem. Szeretek itt lenni, tetszik, hogy mindenre van lehetőség, sok új dolgot tanulhatom meg.

A beszélgetésünk alatt végig érezhető, hogy különleges kapcsolatot tudsz kialakítani a lovakkal. Ha egy lovat megkedvelsz, hogy érint, ha valamiért meg kell válnod tőle?

Az előző munkahelyemen volt kedvenc lovam, sajnos elvesztettem.

Akkor megfogadtam, hogy a sajátomon kívül soha többé nem lesz kedvencem, még ma is elszorul a szívem, ha rá gondolok.

Szerencsés vagy, úgy érzem, a munkád egyben a hobbid is.

Most azt csinálhatom, ami gyerekkorom óta foglalkoztatott. A megtanultakat, a napi tapasztalataimat a saját lovammal kapcsolatban is tudom hasznosítani, mindez pedig ösztönzőleg hat rám. A minimális szabadidőmet pedig nagyon szívesen töltöm a lovammal, kikapcsolódást jelent számomra.

Emlékszem az általános iskolás ballagásotokra, amikor izgalommal és nagy várakozással indultatok útra, hogy a kitűzött céljaitokat megvalósítsátok.

Teljesültek az álmaid?

Elértem, amit akartam. Lovakkal szerettem volna foglalkozni, megtudni róluk mindent, amit csak lehet, és most örömet jelent a munkám.

Ezt nagyon jó hallani. Mindezek után hogyan képzeld el a jövődet?

Egyben biztos vagyok, lovakkal akarok foglalkozni a továbbiakban is.

Szeretnék még tanulni. Célom a ménesgazda felsőfokú képzés, amely a lótenyésztő vállalkozás, lovas létesítmények, ménesek telepvezetői munkáira képesít, és az üzemeltetési munkák mellett az adminisztratív és szervezési feladatokat is el kell sajátítani.

A jövőt Boldogházán képezem el, és terveket szövögetek arra, hogy a boldogházi gyerekekkel is megszerettessem a lovaglást.

Melinda! Úgy érzem, elkötelezett vagy a választott pályád iránt, szívesen és szívből végzed a munkádat. Általános iskolai osztályfőnöködként ez nagy örömmel tölt el.

Kívánom, hogy minél több sikert érj el, és maradjon meg a lelkesedésed a későbbiekben is!

Konkoly Béláné

Boldogházán itthon

Beszélgetés Hajdú Józseffel és feleségével, Zsókéval

A házaspár közel két éve költözött be a Kossuth u. 12. szám alá, a volt Fülöp Pista bácsi féle házba. (József felvidéki, Zsóka erdélyi gyökerekkel rendelkezik.) Beköltözésük óta folyamatosan alakítgatják, szépítgetik környezetüket. Az őszi napfényben még ott virítanak az ablakban a szép muskátlik, jelezve, lakóik szeretik a virágokat, otthonukat. Első kérdésem természetes, hiszen mindnyájan azt kérdezzük:

Hogyan találtatok községünkre?

József: Hirdetéseket olvastunk, és vidéki, kertes házat kerestünk. Fő szempontunk volt a biztonságos környezet. Kezdetben Pest környékén kerestünk, mivel a XVIII. kerületből akartunk kiköltözni, és messzire nem akartunk kerülni. Sehol sem találtunk megfelelő helyet, és szinte utolsó pillanatban került látóközünkbe a boldogházi hirdetés.

Zsóka: Györgye felől érkeztünk, és amikor rátértünk a kiváló minőségű útra, és megláttam a templomtornyot, már éreztem, hazaérkeztünk. Eldöntöttük, nyugdíjas életünket itt fogjuk élni. A környezetünk is biztatott, gyertek ide, itt nyugalom van. Ebben nem is csalódtunk. Nemcsak nyugalom, biztonság van, de itt mosolyognak, köszönnek az emberek!

Nehéz volt megszokni?

József: Abszolút nem, egyáltalán nem. Távol vagyunk a város zajától, a csövesek látványától, a mosolytalan, rohanó emberektől, a multiktól. Vállalkozásunk volt, de amikor nyugdíjasok lettünk húztunk egy vonalat, és újrakezdtük.

Zsóka: Idejöttünk, és arra törekedtünk, törekszünk, hogy békességben, egészségesen tudjunk élni. Állatokat tartunk, kacsát, libát,

gyöngytyúkot, tyúkot, fűret, nyulat.

A falu tiszta, virágos, minden közel van, jó az ellátás. Amikor az unokánk keresztelőjére mentünk, innen vittünk házi kovászos nagy „kerek” kenyeret. Óriási sikere volt, mindenki csodálta az ízt!

József: Igyekszünk minden zöldséget megtermelni. Biokertészetünk van, kertünk permakultúrás. (A **permakultúra** az emberi élőhelyek és mezőgazdasági rendszerek olyan kialakítása, mely a természetben zajló ökológiai folyamatokat utánozza, veszi mintául.) Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy minden be van mulcsolva szalmával. (mulcsozás: *talajtakarás*). Így nem kell locsolni, kapálni és a szalma trágyázza is a földet.

Zsóka: Ezt a módszert az internetről kerestem, és Pesten a kiskertben ki is próbáltuk. Természetesen itt már nagyban végezzük, sikerrel. A múlt ősszel 14 fát ültettünk, ezeken kívül bokrokat, cserjéket. A gyümölcsfák vegyesek, a cserjék között áfonya, málna van. Ültettünk epret is, melynek termését feldolgoztuk. Beraktuk a saját bio paradicsomunkat, paprikánkat.

A család hogy fogadta a költözködést?

Zsóka: Gyermekeink, a fiú és leány továbbra is Pesten, illetve Érden maradtak, de támogatták döntésünket, és örülnek, hogy megtaláltuk számításunkat. Már kétszer járt nálunk a pici unokánk! Jövőre biztos többször jönnek, és a papával me-

hetnek majd a strandra fürödni.

Ismerősök, barátok vannak már?

Zsóka: Szomszédunk, Erika nagyon kedves, segítőkész. Sokat köszönhetek neki és családjának. Hasonlóképpen hálás vagyok a virágos Editkének, és a kenyérboltos Piroskának. Bármikor, bármilyen témában önzetlenül segítenek, tanácsot adnak: kihez, melyik mesterhez forduljunk az átalakításnál. A boltosok, a zöldséges Gabi is nagyon kedvesek, már ismerősként köszönnek.

József: Én Bózsó Lacit említem meg, aki nemcsak mint polgárőr, de emberként is nagyon sokat tett azért, hogy mielőbb otthonunknak érezzük Boldogházát. Hasonlóan sok segítséget kaptunk Szűcs Lajos polgármestertől is. Nagyra értékeljük a polgárőrök munkáját, hihetetlen biztonságot adnak!

Hogyan töltitek a szabadidőtöket?

Zsóka: Sokat olvasunk, beszélgetünk, internetezünk...

József:... és kártyázunk, és Rummikubbal játszunk. Ez egy társasjáték, igazi agytorna! (Gyorsan meg is mutatja, mivel nem ismerem ezt a játékot.)

Messzire, több napra nem megyünk, az állatok miatt. Viszont szeretjük a gyógyvizeket, és a környéket már felfedeztük. Örömmel veszünk részt a községi rendezvényeken, így az adventi gyertyagyújtási ünnepségen, de kinn voltunk a Hagyományörző hétvégén is, és az augusztus 20-ai kenyérszentelésen.

A beszélgetések végén meg szoktam kérdezni, hol és miben kell javítanunk, hogy még élhetőbb legyen településünk?

József: Én nem boldogházi javítani valót mondok. Valószínűleg polgármesterünk ezt már többször hallotta és elmondta, hogy a vonathoz Jászberényben nincs autóbusz csatlakozás, így akinek nincs kocsija, gya-

logolva kell eljutnia az SZTK-ba, kórházba. Ha nem is minden vonatkoz, de a reggeli és a délutáni órákban biztosítani kellene az autóbusz csatlakozást.

Zsóka: Mint előzőleg mondtam minden rendben, az ellátás tökéletes! Talán egy kérésem lenne, nemcsak az én nevemben mondom, de

több idős néni is panaszolta a következőt: a gyógyszerári készlet kevés, sajnos többször előfordul, hogy nem kapjuk meg a felírt gyógyszert, csak másnap. De a gyógyszerészek nagyon kedvesek, készségesek.

Kedves Zsóka és József! Olvasóink nevében is mondhatom, örü-

lök, hogy otthonra találhatok községünkben. Kívánok Nektek nagyon szép, gondtalan nyugdíjas éveket, jó egészséget, hogy hasonló lendülettel tudjátok fejleszteni kis gazdaságotokat, környezeteteket.

Zrupkó Ferencné

Köszönet

Kedves Boldogházi Hírek Olvasói! Tisztelt Támogatóim!

Köszönettel szólok Önökhöz.

Az utóbbi két évben többször olvashattak rólam, hogy a Yakuzák SE-ben karatédom. Már több nemzetközi versenyen részt vettem (Szlovákia, Litvánia, Lengyelország), de az idei év volt számomra a legemlékezetesebb.

Nyolc hónapos felkészülés, és 10 edzőtábor után július 30-án társaimmal megérkeztünk Japánba. Nem volt egyszerű az átállás, de ezen nem volt időm gondolkodni, mert a hatodik napon kezdődtek a versenyek. Természetesen nagyon készültem a megmérettetésre, hiszen ezen a nemzetközi világversenyen az utánpótlás nevelés felkészültségének értékelése volt a fő cél.

A legjobb négyben végeztem, és ez nagy örömmel töltött el, mivel ezzel az eredménnyel köszönhetem meg minden támogatómnak az anyagi segítséget.

Köszönöm, hogy eljuthattam a karate hazájába, Japánba, és köszönöm azt, hogy érdeklődő szeretettel kísérik versenyjeimet, eredményeimet, életemet.

Legutóbb Cegléden léptem tatamira, ahol első helyezést értem el, ezzel az eredménnyel kvalifikáltam magam az ebben az évben tartandó szófiai ifjúsági EB-re.

A verseny utáni fényképezésre fő támogatóm a Hansgrohe Kft. pólójában álltam dobogóra, és ezzel szerettem volna kifejezni hálámat Császár Zoltán ügyvezetőnek és Vámosi Norbertnek a folyamatos, megtisztelő támogatásukért.

Tisztelt Támogatóim!

Az újság lapján keresztül még egyszer mindenkinek köszönöm az anyagi segítséget. Ígérem, hogy Boldogháza nevét méltón képvisellem a hazai és a nemzetközi versenyeken a jövőben is.

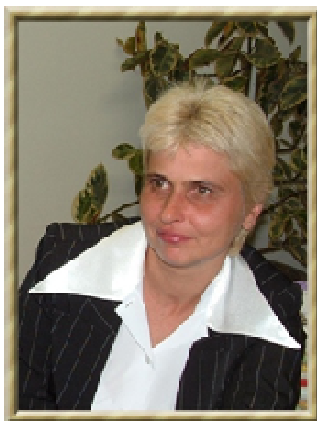

*Kerekes Réka
Sárga öves karaté*

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának.

Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

Szűcs Károlyné Kiss Irmát sokan ismerik a faluban, gumijavító vállalkozásukban párja egyenrangú társa. Vékony, törekeny termetét látva nehéz elképzelni, milyen kemény fizikai munkát végez, miközben együtt gondozzák a két idős szülőt, ami szintén sok energiát, lelki erőt igényel. Ám amikor van egy kis ideje, képzelete messzire szárnyal. Esténként számítógépén sorra születnek a mesét idéző tájak, álomszerű képek, versek, dalszövegek, videók. A beszélgetés során újra megtapasztalhattam, milyen sok kreatív, sokoldalú ember él közöttünk.

A boldogháziak elsősorban a zene és ének kapcsán ismertek meg, amellyel számos rendezvényen felléptél. A zenetanulás esetében nem szokványos módon történt...

- Nagyon régóta bennem volt a vágy a zene iránt, és hogy megtanuljak valamilyen hangszeren játszani. Eleinte a szaxofon vonzott, de amikor a gyerekeknek vetünk egy szintetizátort, ez eldöntötte a kérdést. Elhatároztam, hogy megtanulok rajta játszani. 35 éves lehettem, amikor elvégeztem egy okj-s tanfolyamot, de itt csak az alapokat sajátítottam el. Aztán kitaláltam, hogyan haladhatok tovább. Elkészítettem a billentyűzet rajzát, és matematikailag kiszámoltam az egész moll és dúr skálákat. Ennek alapján tudtam újra kiszámolni az összes akkordképzéseket, így már könnyű volt megtanulni és eljátszani a különböző dalokat. Később magam is kezdtem dalszövegeket írni, amit meg is zenésítettem.

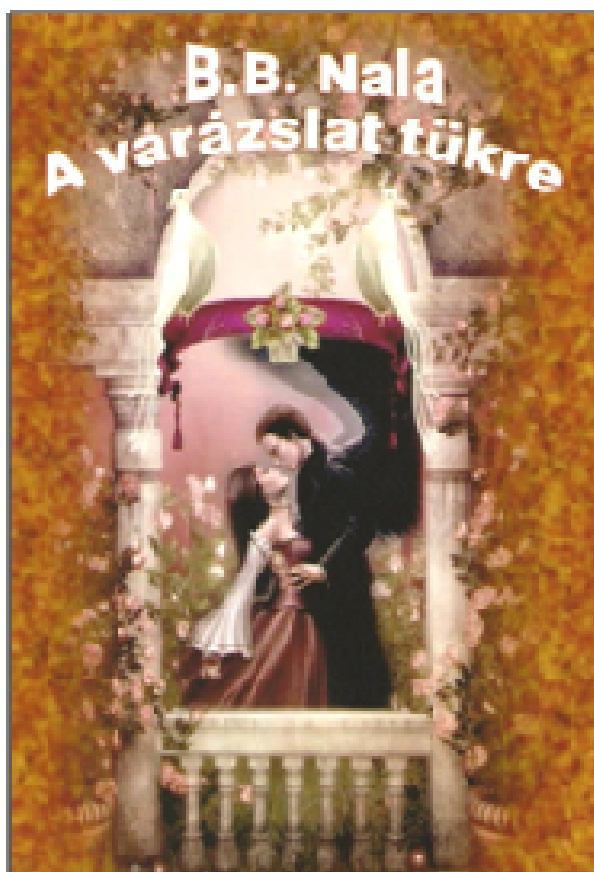
Milyen érzés volt, amikor először léptél közönség elé?

- Felejthetetlen volt az első „fellépés”. Az általános iskolában történt, anyák napjára írtam egy dalt, amit megzenésítettem. A gyerekek megtanulták, én játszottam, és együtt adtuk elő az édesanyáknak. Először tapasztaltam meg, mit jelent közönség előtt játszani, énekelni. Később többször felléptem iskolai, közösségi rendezvényeken, ballagásokon, falunapokon, esküvőkön és a radiátorgyár rendezvényein is. Párom is jött velem, sok fellépésünk volt, és sok örömet jelentett, boldoggá tett. A színpadra lépve azt éreztem, hogy megvalósult az álmom.

Ennek az álomnak egyelőre vége lett, de jött helyette egy új szenvedély.

- A fellépések sok időt elvettek,

és a vállalkozásunk miatt dönteni kellett. Közben édesapám és anyósom hozzánk került, gondozásra szorultak, így ez lett a fő feladatunk. A Sors ekkor adott egy új lehetőséget, ami a zenéhez hasonlóan nagyon sok örömet és élményt jelent. Az internetet böngészve sok szép képet láttam, és arra gondoltam, talán én is tudok ilyeneket készíteni. Elkezdtem virágos képeket szerkeszteni, közben egyre jobban megismertem és nagyon megszerettem ezt az aprólékos tevékenységet. Egyszer olvastam egy verset, ami nagyon megragadott, és ehhez képeket szerkesztettem, próbáltam elképzelni, milyen képek fejeznék ki leginkább a vers tartalmát. A költőnőnek B. B. Nala (Kecskés Beatrix Alicia), aki a verset írta, nagyon megtetszett, azóta többször dolgozunk együtt, én terveztem két kötetének a borítóját, több elektronikus könyvéhez borítókat, valamint készítettem részére egy közös online könyvet.

Ez volt a következő lépés. Az online könyv annyit jelent, hogy egy-egy költő verseskötete nem nyomtatásban jelenik meg, hanem az interneten lehet olvasni, lapozgatni, nézegetni. A versekhez a tartalomhoz illő képeket szerkesztesz. Ezek hogyan készülnek?

- Amikor elolvasok egy verset, megjelenik bennem egy kép, ez lesz az alap, a fő elem. Aztán újból olvasni kezdem, és szinte soronként haladva kiegészítem, díszítem a képet, szinte a verssorokat teszem a képre. Ez persze nagyon aprólékos munka, sok időt, sok próbálkozást igényel. Én elég kitartó vagyok, és nagy öröm, amikor elkészül egy-egy kép, és olyan, amelyet elképzeltem. Úgy mondhatnám, hogy a vers tartalmát

képként formálom meg. A kötetben egyik oldalon a vers, másikon pedig a hozzá tartozó kép szerepel. Eddig nyolc online könyvet készítettem, most készül a kilencedik. A zenéhez hasonlóan ezt is magamtól tanultam, kísérleteztem ki. Nagyon sok videót is készítettem, ami még bonyolultabb, mert nagyon fontosnak tartom, hogy a kép, a zene és a szöveg teljes összhangban legyen. Ezek a videók a facebookon található *Kiss Irma* néven, általam vezetett saját szerkesztésű képek csoportban.

Magad is írsz verseket, melyek nem csak az interneten, de folyóiratokban, kötetekben is rendszeresen megjelennek.

- Sosem tanultam a versírást, talán nem is lehet. Nekem a dalszövegekkel kezdődött, és ma sem gondolom, hogy költő lennék – a dalszövegírást jobban szeretem. Persze előfordul, hogy egy dal szövegén gondolkodom, és vers lesz belőle. Ez általában jön magától, nem kell tennem érte semmit, nem gyötrődöm az írással, inkább ösztönös nálam. Sosem a mennyiségre törekszem, az a fontos, hogy örömet okoz, amíg írok, vagy szerkesztem a képet. Teljesen kikapcsol, megfeledekzem a külvilágról. Férfjammal nagyon kemény fizikai munkát végzünk, és mellette a szülők gondozása is sok energiát igényel. Talán ezzel a szellemi tevékenységgel tudom ezt ellensúlyozni, levezetni a feszültséget.

Sokan látogatják a Web oldalad, ahol az évek során sok ismeretség, barátság született. Nagy elismeréssel, szeretettel említed Dáma Lovag Erdős Anna nevét, úgy érzem, ő példakép is számodra.

- Mondhatom, hogy példaképnek tekintem, sokat jelent, hogy megismerhettem. Anna nagyon elismert,

hazafias költő, számos kötete megjelent, a Parlamentben is szerepelt, és sok magas kitüntetést is kapott. Ennek ellenére nagyon szerény és jólelkű ember. Hasonló a gondolkodásunk, értékrendünk, ebből adódik, hogy jól tudunk együtt dolgozni. Sok versét illusztráltam, és több közös online kötetünk van: ő írja a verseket, én pedig megszerkesztem a képeket, így áll össze egy-egy kötet. Van olyan, amelyben az én verseim is szerepelnek. Bár személyesen sosem találkoztunk, nagyon erős barátság köt össze kettőnket.

Manapság nem nagyon divat érzelmekről beszélni. Verseidből, dalaidból és romantikus stílusú képeidből egyaránt

erős érzelmek tükröződnek. Nem félsz ezeket kifejezni?

- Néha szomorúan látom, mintha teljesen kihalna a világból a szeretet. Az emberek is változnak, és sokszor nem a jó tulajdonságaik jönnek elő. Én nagyon fontosnak tartom a szeretetet, barátságot, és ha nem is tudatosan, de munkáimmal arra törekszem, hogy ezt másoknak is átadjam. Az életben a szép és jó dolgok nagyon fontosak számomra – ez valahogy belülről jön nálam.

Hargitai fenyves erdő közepén, Szent magyar hazám, Örök barátság, Kicsiny gyermekem – ezek a verscikmek sokat elárulnak Rólad, a gondolkodásodról...

- A hazafias versekben Erdős Anna nagy hatással volt rám, sokat tanultam tőle.

Vannak erdélyi, vajdasági ismerőseim, ismerem a helyzetüket, átérzem a gondjaikat. Azt szeretném, ha a verseim, dalaim által is éreznék, hogy nincsenek egyedül, hogy mi is velük vagyunk. Emellett a család, a természet szépségei, a barátság, szeretet, szerelem azok az ér-

tékek, amelyeket fontosnak tartok, legtöbbször ezek jelennek meg a képekben, versekben, dalszövegekben.

Tagja vagy a Cserhát Művész Körnek, ami többféle művészeti ágat fog össze. Délibáb című folyóiratukban és antológiáikban folyamatosan jelennek meg verseid. Aranydiplomával és a zsűri különdíjával is elismerték a munkád. Verseid megjelentek a Független Újságírók Szövetsége antológiájában is. Minderről meglepően szerényen beszélsz, és még a szűkebb környezeted sem tud róla.

- Nagyon örülök, ha másoknak is tetszik a munkám, és különösen az első kötetnél nagy örömet jelentett, amikor nyomtatásban láttam a verseimet. De nekem ez inkább csak ráadás, mert nem ezért csinálom. Mindezt hobbinak tekintem, nagyon sok örömet okoz, szórakoztat. Elsősorban képszerkesztőnek tartom magam, és nagyon szeretem a zenét, a dalszövegírást. Sok mindent kipróbálok, ebben lelem örömem, és teljesen kikapcsol a napi gondokból. Akik jobban vonzódnak az irodalomhoz, művészethez, azok megtalálják az interneten a munkáimat, és sok szép visszajelzést is kapok.

<http://irodalommuveszet.bloglap.hu/>

A további terveid is az internetes munkákhoz kötődnek?

- Nem tervezek előre, majd ahogy az élet adja, ahogy jönnek az új ötletek. Maga a képszerkesztés, a programok is állandóan fejlődnek, ezt próbálom követni. Aztán az is lehet, hogy néhány év múlva már egészen más dolog érdekel, de a zenének azt hiszem, mindig fontos szerepe lesz az életemben.

Kedves Irma, szeretettel gratulálok sokoldalú alkotó munkádhoz. Külön tiszteletre méltó, hogy mindezt magadtól tanultad, és a saját örömödre végzed. Kívánom, hogy továbbra is találj sok örömet az alkotásban, a családban és a számodra fontos emberi értékekben.

Papp Izabella

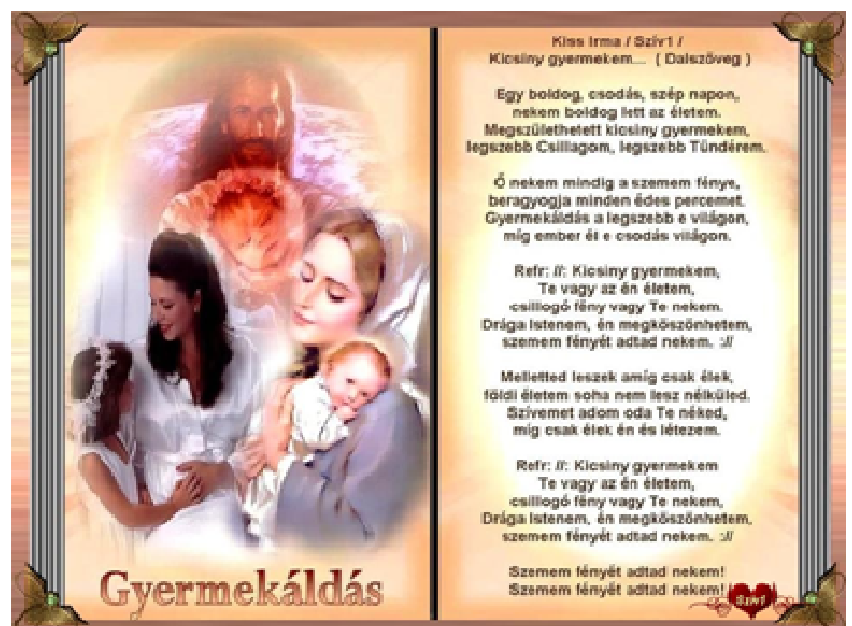

Mindenszentek közeledtével...

Kiss Irma

Ez a gyertya most értetek égjen

Ez a gyertya most értetek égjen
Drága meghitt szeretteink,
Kik fenn laktok a magas égben,
Kik vigyáztok ránk onnan, fentről,
Éjjeli csillagként ragyogtok nekünk,
S tudjuk, mindig ránk mosolyogtok,
S lelkünkhöz szóltok mindörökké
A messze, távoli végtelenből.

Fiatalok a mezőgazdaságban

Beszélgetés ifjú Szűcs Gergely egyéni gazdálkodóval

Nem egyszerű dolog a mezőgazdasági vállalkozókkal riportot készíteni. Ha jó az idő, a határban dolgoznak, este pedig a jószágok körül tevékenykednek. Rossz idő esetében a töménytelen papírmunkát igyekeznek rendbe tenni, a beszerzést és az értékesítést intézni. Gergővel is több hónapja próbáltunk egyeztetni, míg végre sikerült a beszélgetés.

Gergő! Nem csodálkoztam, amikor arról értesültem, hogy gazdálkodó lettél. Az iskolában Fecske Gabival, Gulyás Janival állandó témátok volt az állattenyésztés és a földművelés. Külön öröm a számomra, amit a fiatal gazdától hallottam, hogy milyen nagy az összetartás, az egymás segítése köztetek.

Ez így van. Bármilyen gond, nagyobb feladat jelentkezik valamelyikünkönél, azonnal segítünk egymáson. Működik az oda-vissza segítség Boldogházán. Különösen barátommal, Rácz Mátéval szoktuk megbeszélni a dolgokat, és bármikor, bármiben állunk egymás rendelkezésére. A határban a nagyobb feladatokat, ha csak lehet, közösen végezzük, együtt sokkal könnyebben megy a munka.

Honnan ez a nagy elhivatottság nálad, a föld és az állatok szeretete?

Szüleim szerint így születtem! De félre a tréfát, ezt láttam a nagyszülőktől. Állítólag nemcsak külsőre, alkatilag, de elszántságban, eltökéltségben is teljesen hasonlítok az apai nagyapámra. Az édesapám felmenői mind a földből éltek. Szűcs mama tanított meg nagy kaszával kaszálni, és ő volt az egyik szaktanácsadóm az első állattenyésztési kísérleteimben. Volt nyulam, majd ennek jövedelméből birkám, kecském, mindenféle ba-

romfim, és végül megvettem az első kisborjúkat. A nyolcadikos ballagásomra megkaptam a ma is nálam lévő lovamat, Kincsest. A nagyszüleimtől pedig ehhez a kocsit. Ettől fogva a faluban bármikor szóltak, befogtam, és ha kellett, az óvodásokat, ha kellett, a bolondballagást rendező nyolcadikosokat szállítottam, de voltam Jász Világtalálkozókon, a Bartaltanyai rendezvényeken, és a május elsejei zenés ébresztéseken is.

Az őseidtől kapott tudást, szorgalmat valamilyen tanulással is megerősítetted?

Az érettségit és a technikus vizsgát a szolnoki Vízügyi Szakközépiskolában tettem le, és környezetvédelmi technikusként végeztem. Utána levelezően megszereztem a mezőgazdasági technikus bizonyítványt is. Részt vettem jó pár továbbképzésen, így van növényvédelmi, aranykalászos, ÖKO gazda tanúsítványom is.

Nem volt előtтеd titok, hogy „aki a mezőgazdaságot választja élet-hivatásul, onnantól kezdve a szabadidejét már nem ő osztja be”. Te is így látod és tapasztalod?

Igen. De ezt én nem bánom! Tudtam, láttam, ennek ellenére vállal-

tam. Ez a lételemem! Az idén két napot nyaraltunk Rácz Máté barátommal, és egy wellness hétvégén voltam a barátnőmmel. (Ezt az utalványt a Polgárőrség éves közgyűlésén sorsolták ki számomra, amit ezúton is köszönök!) Szerencsés vagyok, mert a barátnőm támogat munkámban, ő is szereti az állatokat. Jön velem határszemlére, és ha kell, bármiben segít. Nagyon jól megértjük egymást.

Aki gazdálkodik, annak nemcsak a mezőgazdasághoz kell értenie, de közgazdásszá is kell válnia. Jól gondolom?

Bizony így van! A papírmunka, a könyvelés elveszi az összes szabadidőmet. Másik nagy feladat az értékesítés, ott is éssen kell lenni. Minden értelemben ki vagyunk szolgáltatva a kereskedőknek. Mi dolgozunk, ők pedig az árat diktálják. Szerencsére már vannak ismerős kereskedőim, akikben megbízhatók. A terményárak sem kiszámíthatók, nyomottak, ugrálnak, hiába kiváló minőségű az áru, a felvásárlók, a tőzsde mondja meg mit kapok érte. Igyekeztem úgy beállítani a gazdaságot, hogy a termény nagy részét megetetem az állataimmal.

Van segítséged a mindennapok nehéz munkájában?

Apáékra mindig számíthatok a „kampány” munkákban, a napi munkát magam végzem. Nemrég egy takarmánykiosztó kocsit vásároltam, ami nagyon megkönnyíti az etetést.

Sokat hallunk a médiákban a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara szolgáltatásairól. Mennyire szoktad igénybe venni?

Falugazdászunk, Farkas László sokat segít, szakmailag is, és az adminisztrációs munkákban is. A jogsegélyszolgálatot és a piaci információt nem szoktam igénybe

venni. Több információt kapok az öcsémtől, Petitől, aki pontos tájékoztatást ad az időjárás napi és várható adatairól.

A pályázati lehetőségeket ki tudod használni?

Sikerült kivennem részem az állami földvásárlásból, és még most is van folyamatban lévő ügyem. 2012-ben megnyertem a fiatal gazda pályázatot, melynek feltétele, hogy öt év alatt létre kell hoznom egy működő gazdaságot. Ebből vettem egy tanyát, és ott alakítgatom ki a pályázatban vállaltakat. Most a negyedik évnél tartok, és nagyon meg kell küzdenem a befejezésért.

Terveid a jövőben?

A pályázatot sikeresen zárni, és a mezőgazdaságomat a lehetőségekhez mértén fejleszteni. Eddig is arra törekedtem, hogy úgy állítsam össze a gépparkot, hogy a földeken valamennyi műveletet el tudjam végezni. Ezeket a gépeket szeretném majd megújítani, fejleszteni, korszerűsíteni.

Kedves Gergő! Öröm volt Veled a beszélgetés. Elszántságod, lelkesedésed a munkád iránt példaeértékű. További eredményes munkát, magánéletedben pedig nagyon sok örömet és boldogságot kívánok!

Zrupkó Ferencné

Régen volt – hogy is volt?

Kultúrdélután Boldogházán 1944-ben

Boldogházán a községgé válás előtt is fontosnak tartották a társas összejöveteleket, kulturális rendezvényeket, melyek fő színhelyei a gazdakörök, olvasóköri és a tanyai iskolák voltak, a nagyobb rendezvényekre pedig az Üveges vendéglő nagytermében került sor. Itt rendezték a főző- és varrótanfolyamokat, a tánciskolát, ünnepi alkalmakon pedig a nagy bálakat. 1944-ben itt tartották meg azt a kultúrdélutánt, amelyről a Jász Hírlap is tudósított:

„Február hó 2-ára tűzték ki a boldogházi leányok a kultúrdélután dátumát. Konkoly Anna szorgalmazta a tervet. Vass Pálné állomásfőnökné állott a mozgalom élére. Tanított, próbált, sokat fáradozott, de teljes siker jutalmazta a lelkes munkát. Sokkal többet ért el ez a kezdeményezés, mint egyszerű előadást. Megvetette ugyanis a leányegylet alapjait. 45 leány tömörült itt egyesületbe. Működésüket délelőtt közös szentgyónással és szentáldozással kezdték meg. Délután 4 órakor kezdődött a kultúrdélután. A nagyterem tényleg zsúfolásig megtelt. Sivák István

káplán nyitotta meg az előadást, és megindult a program, melynek középpontja Vass Pál állomásfőnök előadása volt a család válságáról. A tanyai magyar nép kemény élete bástya ugyan a család védelmében, de öntudatosan kell a család életét megvédeni azokkal az elemekkel szemben, melyek azt felforgatni töreksenek. Nélkülözhetetlen erőforrás ebben az erkölcs és a magyarság szeretete.

Szavatelok, énekszárok és két egyfelvonásos darab alkották a műsort. Szörös Anna, Bazsó Erzsébet, Nyitrai Rózi, Szádvári Mária, Nyitrai József, Szörös János és Muhary

Péter oly ragyogóan szerepeltek, szavaltak, énekeltek, hogy őszinte örömmel tapsoltunk nekik. Az előadást Jakab János vezető káplán zárta be, és tolmácsolta dr. Kele István pápai prelátus, plébános lelkipásztori üdvözlét a sikeres kezdeményezésnek azzal, hogy az első lépésnek további munkálkodás lesz a folytatása. Ez az úttörő munka figyelmet és minden támogatást megérdemel. Tudom biztosan, hogy a további munka nem marad el, mert ez az ifjúság ezt akarja, és megmutatta, hogy van ereje hozzá.”

Forrás: Jász Hírlap, XXVI. évfolyam 7. szám, 1944. február 12.

Könyvtári Hírek

A Magyar Cirkusz Varieté (MACIVA) cirkuszjeggyel ajándékozta meg a kitűnő tanuló általános iskolás gyermekeket. Országsszerte 112 ezer jegyet osztottak ki. Iskolánk tanulói a tanérvázrón kapták meg a jegyeket.

A nyár folyamán felhasználható ajándék a Vizi cirkusz: Atlantisz Gyermekei című előadásra szóltak.

Önkormányzatunk lehetőséget biztosított az utaztatásra. Így került sor júliusban két alkalommal cirkuszlátogatásra. Összesen 39 gyermek jött el megnézni a káprázatosan szép előadást.

Köszönjük a támogatást Jászboldogháza Önkormányzatának, a Jászapáti Tankerületnek és a sör bácsiknak.

Pappné Turóczy Henrietta

könyvtáros

Útra készen, indulás Budapestre

Az előadás részlete

Rólunk írták...

Új Néplap 2016. szeptember 1. Helyben használják fel a gyümölcsöt

Naponta mintegy kétszáz adag ételt készítenek Jászboldogházán, a helyi iskolakonyhán. Egyrészt innen látják el az óvoda és az iskola diákjainak étkeztetését, másrészt sok helybéli hordja innen nap, mint nap az ebédjét. Szűcs Lajos polgármester elmondta, hogy a konyha működtetésének hatékonyságát is javítani tudták azzal, hogy a közmunka mezőgazdasági programja keretében megtermelt árut a helyi konyhában használják fel.

- Egész évben folyamatosan munkát ad hat-nyolc embernek az, hogy a fóliasátorban, illetve az egyhektárnyi szántóterületen megművelik a földet – mondta Szűcs Lajos. A polgármester hozzátette, a fóliasátorban megterem a paradicsom, paprika, az uborka, míg a szántóföldi kertészetből krumplit, hagymát, mákot, babot tudnak rendszeresen a konyhába szállítani.

Immár második éve folytatják ezt a programot, aminek egyre nagyobb a sikere. Az első tanulóévet követően idén már jóval kedvezőbb volt a termés, jóval többet tudtak segíteni a konyhának. Az önkormányzatban már azt tervezik, hogy jövőre nagyobb területen gazdálkodnak majd, mind eddig. – Több közmunkaprogram is fut a településen, amelyekben összesen mintegy negyven munkavállalót alkalmazunk – tette hozzá a polgármester. – Szerencsére közmunkásaink közül is sokan el tudnak helyezkedni időről időre az elsődleges munkaerőpiacon, különböző cégeknél, vállalkozásoknál. Ennek következtében folyamatos az új emberek belépése a közmunkába, de így is eredményesen tudjuk végigvinni programjainkat. A mezőgazdasági program mellett zajlik még az illegális személtlerakó helyek megszüntetése, illetve a strand karbantartási, felújítási munkálatait is a közmunka keretében tudjuk elvégezni.

Új Néplap 2016. szeptember 21. Fényképes Múltidéző

Az Új Néplap Fényképes Múltidéző rovatában hetente válogatást tesz közzé a beküldött régi fotókból. Itt jelent meg a Szöllősi Tamara által beküldött fotó, amely dédnagyapja testvéréről készült. Szűcs Mihály az első világháborúban harcolt, és épségben hazatért tápiói tanyájukra.

A Néplap szerkesztői továbbra is várják a régi fotókat, melyről a következőket olvashatjuk: „Arra kérjük olvasóinkat, hogy vegyék elő a családi albumokat, a megsárgult régi képeket, s az esetleg hozzájuk kapcsolódó kis történettel (öt-hat mondat) küldjék el a szerkesztőségünk címére: Új Néplap, 5000 Szolnok, Mészáros Lőrinc utca 2. szám, vagy e-mailben a noraczako@mediaworks.hu címre.”

lódó kis történettel (öt-hat mondat) küldjék el a szerkesztőségünk címére: Új Néplap, 5000 Szolnok, Mészáros Lőrinc utca 2. szám, vagy e-mailben a noraczako@mediaworks.hu címre.”

Dédnagyapám testvérbátyját, Szűcs Mihályt ábrázolja ez a kép, aki az első világháborúban harcolt, mint csatár, és szerencsére épségben hazatért a boldogházi tápiói tanyára.
Beküldte: Szöllősi Tamara, Jászboldogháza.

Új Néplap 2016. szeptember 27. Közfoglalkoztatás nélkül nehéz lenne a működés

A járszági körképben Jászboldogházáról a következőket olvashatjuk:

Jászboldogháza polgármestere, Szűcs Lajos és Pusztamonostor választott vezetője, Sári Ferenc elmondta, hogy náluk kevésbé jelentene gondot a támogatás csökkentése. Az aktív korú lakosság számát tekintve az álláskereső aránya a két faluban három százalék, illetve az alatti rátát mutat. Mindkét településen alkalmaznak közfoglalkoztatottakat, de a községek működtetését alapvetően nem rendítené meg, ha kevesebb létszámban volnának kénytelenek közfoglalkoztatásban helybéli munkavállalókat alkalmazni.

Könyvtári Hírek

Ezen a nyáron Strandkönyvtárat nyitottunk a strandon. Mottónk volt: Napozz és lapozz! Könyvtárunk részére előfizetett újságokat lehetett olvasni. Leginkább az esős napokon volt olvasó. Ezúton köszönöm a pénztárosok segítségét. Bízom benne, a jövő nyáron már egyre több érdeklődő lesz az új szolgáltatásra.

Könyvtárunkban az alábbi folyóiratok elérhetőek:

Új Néplap

Autó-motor - magazin autósoknak, motorosoknak

Az otthon - lakás, ház, kert, dekoráció

Cicc... macska magazin - macskatartók magazinja

Cimbora - kíváncsi diákok irodalmi lapja

Dörmögő Dörmötör - kulturális gyereklap

Édes anyanyelvünk - az Anyanyelvápolók Szövetségének folyóirata

Eső - irodalmi lap

Fanny - nőknek szóló heti magazin

Garfield - képregény gyermekeknek

Kabóca - minden kisiskolásnak és iskolába készülőknek

Képes sport - hetente megjelenő sportmagazin

Kismama - babavárástól az óvodáig

Kistermelők lapja - mezőgazdasági folyóirat

Koala - képességfejlesztő gyermekmagazin óvodások és kisiskolások részére

Könyvtári levelezőlap - könyvtárosoknak szóló szaklap

Méhészet - szakmai havilap

A kép illusztráció.

Múlt-kor - negyedéves történelmi magazin

National Geographic Magyarország - ismeretterjesztő magazin

Nők lapja - heti női magazin

Nők lapja konyha - gasztronómiai magazin

Szeptembertől az alábbi nyitva tartással

várom az olvasókat:

H-P: 7.30-8.00; 13.00-16.00

„A könyv bűvös talizmán.”

/Montesquieu/

Pappné Turóczy Henrietta

VÁSÁR

Értesítjük a Tisztelt Lakosságot,

hogy a Községháza hátsó udvarán

munkanapokon

de. 8.00 –től 12.00 óráig, du. 13.00 – 14.00 óráig

a közmunka programban helyben termelt

Vöröshagyma: 1200,- Ft/ 15 kg

Burgonya: 1500,- Ft/15 kg

Cékla: 130,- Ft/kg

áron a készlet erejéig megvásárolható.

Gasztroangyal jelenti

Receptek Anditól...

Az őszi egyik kedvencei közé tartozik a „sütőtök”. Alacsony kalóriatartalma mellett roppant egészséges. Gazdag kalciumban, cinkben, vasban és C-vitaminban. Sütőtökből készült ételt szeretnék most Önöknek ajánlani.

Mennyei krémleves sütőtökből

Hozzávalók:

1 közepes sütőtök
1 nagy fej vöröshagyma
2 gerezd fokhagyma
2 szem burgonya
olaj, só, bors
1 teáskanál curry por
1 mokkáskanál szerecsendió
1,50 dl tejszín
alaplé, vagy 1-2 dl húsleveskocka
pirított tökmag, szalonnapecrő

Így készítsük el:

Hámozd meg a tököt, szedd ki a magokat, és kockázd fel kisebb darabokra. A krumplit is mosd meg, hámozd meg és kockázd fel. Dinszteld üvegesre a hagymát egy

kevés olívaolajon, majd dob bele a felkockázott tököt és a krumplit. Szórd meg egy kevés sóval, borssal, és fedő alatt párold néhány percig. Majd szórd rá a curryt, a szerecsendiót (ha pikánsan szereted, reszelj rá egy kevés gyömbért is), az összetört fokhagymát, engedd fel annyi vízzel, amennyi ellepi a zöldségeket. Ha nem alaplé használasz, akkor ízlés szerint dobj bele még 1-2 húsleveskockát, és fedő alatt párold jó puhára a zöldségeket. Ezután botmixerrel pépesítsd, és ha kell, engedd fel még egy kevés vízzel. Majd add hozzá a tejszínt, és forralj rajta még egyet. Ha édesebben szereted, adj hozzá egy kevés mézet. Tálaláskor szórj a levesbe egy kevés pirított szalonnapecrőt és pirított tökmagot. Ha pikánsan szereted, egy kevés kaporral és tökmagolajjal is megbolondíthatod. Fantasztikusan finom lesz! Remélem, sok mindenkinek sikerült kedvet csinálni a leves elkészítéséhez. Jó munkát kívánok!

„Egyenek mindig jót, és élvezzék az ízeket.”

Ráczné Baráth Andrea

Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.
Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagytok, pici kincs, de ember!”

Oláh Dávid Ferenc
2016.09.03

Szülők:
Vékony Viktória — Oláh Ferenc

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülöttnek és családjának!

Házasságkötés:

Cseh Mária -

Tóth Béla

2016. szeptember 10.

Szőrös Marianna -

Varga Zoltán

2016. szeptember 17.

Búcsúzunk

Kis-Ádám Árpádné	1959-2016
Muhari Dávid	1934-2016
Kövé Imréné	1961-2016

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink
figyelmébe ajánljuk,
hogy a következő lapszámunk december 21-én
jelenik meg.
A kéziratokat és a fotókat
2016. december 5-ig
kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.
A beküldött írások változtatásának jogát - terjedelmi
okokból - a szerkesztőség fenntartja.
E-mail: faluujsag@jaszboldoghaza.hu

Boldogházi **HÍREK**

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly

Felelős kiadó:
Községi Önkormányzat

Készült:
Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza

Jobbágy Károly:
Mondják, a himnuszot énekelték

Mondják, a himnuszot énekelték
úgy indultak a puskatűznek
s a könnygáz meg a tűzzel telt ég
sem riasztotta vissza őket.

Csorgott a könnyük.
Talán sírtak.
Csorgott a vérük.
Belehaltak.

Diákok voltak.
S ők csinálták
a dicsőséges forradalmat!

1956. október 24.